

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-23

Pas ferm

CAMÍ • Milers de persones, en el primer dia de les Marxes per la Llibertat **SUPORT** • Torra camina acompanyat de l'exlehendakari Ibarretxe

La marxa provinent de Girona, ahir al matí arribant a Sils, on va aturar-se per dinar ■ JOAN SABATER

Buch, refermat tot i les càrregues

El govern dona suport al conseller d'Interior, que defensa els Mossos i insta a aïllar els violents

Racó d'en
Margarit

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

“Això s’ha d’aturar ara mateix”, diu Torra després d’una altra nit d’incidents

Demà no hi ha diari

Amb motiu de l'adhesió a l'aturada de país convocada arran de la sentència de l'1-O, demà divendres no hi haurà diari. Aquest dia, i pel mateix motiu, l'edició digital d'El Punt Avui no actualitzarà els seus continguts i El Punt Avui Televisió no emetrà programació.

LA MILLOR JUBILACIÓ

- Feu un vitalici i viviu a casa vostra com sempre
- Cancel·leu els deutes i viviu una jubilació més tranquil·la

Tel. 972 941 697
C/ Riu Güell, 58 (Edifici CINC)
17001 Girona
Info@rentasvitalicus.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

Càrregues i marxés

Els fets violents que s'han produït després d'algunes mobilitzacions de protesta contra la sentència del Suprem no poden emmascarar el caràcter inequívocament pacífic del moviment independentista, però són munició de gran calibre per als que malden per criminalitzar-lo. Els aldarulls i les càrregues policials han acapatat el focus mediàtic, passant per davant de les cinc Marxes per la Llibertat que ahir mateix van sortir de Girona, Vic, Berga, Tarragona i Tàrraga, amb destinació a Barcelona, amb desenes de milers de cívics participants.

Cecs i sords al clam transversal que reclama propostes polítiques, hem vist com Casado, Rivera i, amb impostada moderació, Sánchez, es freguen les mans davant les imatges de contenidors en flames a l'Passeig de Gràcia. Ja poDEN condemnar la violència Torra, Aragonès, Buch, el govern en pes, l'ANC, Òmnium i el *sursum corda*, que res no impedirà l'ús d'unes imat-

I Manuel Marchena exhibeix la sentència com un mèrit per renovar el càrrec

ges certament potents per intentar embrutar tot l'independentisme com a pas previ a una intervenció en qualsevol de les fórmules que tenen preparades; o amb totes alhora. Vox exigeix l'estat de setge i excepció; el PP, el 155 i la llei de seguretat ciutadana; Ciutadans, el cap de Torra, i el PSOE, de moment, s'afegeix al comunicat de La Moncloa que diu: "Ja no som davant d'un moviment pacífic." Tot, el mateix dia que Manuel Marchena exhibeix la sentència infame davant el Consell General del Poder Judicial com un mèrit per renovar cinc anys més la presidència de la sala penal del Tribunal Suprem i retorça el significat de les paraules per dir que la resolució no es va filtrar, com ha retorçat el Codi Penal per castigar uns pacífics independentistes a cent anys de presó.

Ara bé, que l'unionisme usi els incidents en benefici propi, no vol dir ni que no siguin greus i condemnables, ni que mirem cap a un altre costat davant d'unes imatges que demostren massa excessos policials dels Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional, com per pensar que es tracta d'actuacions aïllades o casos puntuals.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Incendiariis

Una manifestació pacífica i massiva davant la Delegació del Govern espanyol a Barcelona va acabar dimarts, un cop desconvocada, amb uns quants que van optar per les corredisses, les destrosses i els incendis al passeig de Gràcia, i també en altres llocs. El moviment independentista que no havia calat mai foc a una paperera ja té el seu lamentable desmentiment. No en podem presumir més, i és una pena afegida a tantes com se'n succeeixen. Com que la culpa de les nostres afliccions sempre la tenen els altres, parlem de "provocadors aliens", d'"infiltrats", d'"agents incendiariis disfressats d'independentistes"... Què volen que els digui. Segurament, però... Però entre els dos milions i mig de sobiranistes que tenim comptabilitzats hi ha de tot: hi ha paletes, enginyers, jubilats, ebenistes, impressors, tècnics informàtics, periodistes... hi som vostè i jo. Qui ens diu que entre la massa i entre els exercitants d'uns oficis tan nobles i entre vostè i jo no hi ha esperats, si n'abunden pertot? Les entitats sobiranistes han entès que el procés anirà per llarg. L'estratègia que

“No podem presumir més de no haver calat foc a una paperera

s'ha muntat per protestar per la sentència i aconseguir l'objectiu de la independència ho indica. Es tracta de fer accions pacífiques que de totes maneres obliguin l'Estat a asseure's a la famosa i vaporosa taula del diàleg i que sigui benigne amb la situació dels presos. Però és clar, subsisteixen de totes maneres els del "tenim pressa". Alguns deuen estar peneditos de la precipitació, vistos els resultats. Uns altres hi insisteixen, pocs o molts: els suficients per moure soroll. Hi ha també l'ofici de polític. El president Torra i els seus consellers es van mantenir en silenci durant la nit que el passeig de

Gràcia va cremar. No van censurar els furiosos (que no eren "infiltrats"?) ni van "acompanyar" la gent pacífica que veia amb espant les flames. Torra té avui cita al Parlament per dir-ne una cosa. A veure què expressa.

Hi ha, finalment, l'ofici de policia. Portem, per ara, més ulls i testicle extirpats. Moltes càrregues han estat injustificades o, com es diu ara de tot, també de les penes que han caigut al presos, "desproporcionades". (Quines penes haurien seguit la llei de la proporció?). Administrar la policia és endimoniat. Els antiavalots són joves, forçuts, han estat ensinistrats per pegar, alguns no han estat admesos entre els pillets del barri, la inactivitat a la caserna els exaspera. La porra s'impacienta, volen provar les escopetes. Hi ha els caps, triats entre els madurs i responsables, però ai quan s'obren les portes de l'hora del pati... I hi ha els polítics que reuneixen en una sola persona l'impuls d'afegir-se a les manifestacions i el mandat d'haver-les de reprimir. Ja em diran com es lliga una cosa amb l'altra, ja ens ho explicaran aquest matí al Parlament.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/s7d4xv>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Una sentència política

Si les mobilitzacions del 20-S i el referèndum de l'1-O eren per pressionar el govern espanyol i no pas per fer efectiva cap independència de Catalunya, per què el Suprem condemna per sedició, i amb fortes penes de presó, els líders independentistes catalans? Si tot plegat era una enganyifa, com és que s'han qualificat els fets de sedició? Manuel Marchena, el president del tribunal, ha demostrat ser un gran funambulista que, en tot el text de la sentència, camina per una corda ben prima amb la clara intenció de justificar una condemna injustificable.

Som, clarament, davant d'una sentència d'un caràcter polític que esparvera i amb un objectiu ben definit, si no fos perquè ja ho veiem a venir: escarmentar durament els líders polítics catalans. Avís a navegants per si, en el futur, a algú se li acut de persistir. De fet, amb el president Torra, ahir ad-

“Hi ha algú a l'altre costat que pugui oferir alguna cosa diferent a repressió i 155? Algú que cregui en la política?”

vertit de nou pel Constitucional, estan fent el mateix que amb els ara condemnats. I, de rebot, una alerta clara a la bona gent, als “ingenus” que creien i creuen en la República i que, massivament, no cal oblidar-ho, van anar a votar en el referèndum de l'1-O.

Ara que hi penso, potser els enganys són a la banda espanyola. Allà,

encaparrats en la seva *ley* i en el seu *estado de derecho* i en la refotuda Constitució *que nos dimos entre todos* i que el temps ha demostrat que només se la van atorgar uns quants, atenent més al soroll de sabres i la Guerra Civil soterrada d'aquells anys que no pas a intentar construir un estat veritablement divers i plurinacional, com hauria estat de justícia.

Orgullo español. Aquell de l'Hernán Cortés, que preferia *honra sin barcos* a *barcos sin honra*. Aquell que es pensa que aplicant de nou el 155, la llei de seguretat ciutadana i la repressió aconseguirà silenciar-nos. Somien aniquilar-nos com a poble i tornar a ocupar Catalunya, com el 1714 o l'any 39. Control dels Mossos, fora la immersió lingüística i fora TV3. Hi ha algú a l'altre costat que pugui oferir alguna cosa diferent? Hi ha algú que cregui veritablement en la democràcia i en la política?

EDITORIAL

Ni aldarulls, ni excessos policials

Catalunya viu una onada d'indignades mobilitzacions multitudinàries com a resposta a la sentència del Suprem per l'1-O, la immensa majoria pacífiques. Una premissa que cal tenir present a l'hora d'analitzar les lamentables, però minoritàries, situacions d'aldarulls. Accions que cal rebutjar però sempre acotant la seva dimensió real, i no des de la distorsió que practiquen els partits de la dreta unionista. I cal assenyalar que són aldarulls minoritaris però també que fins ara no havien existit. La qual cosa ha de fer reflexionar sobre l'injust empresonament dels líders polítics i socials que van dirigir les majors manifestacions de la història de Catalunya des del pacifisme i sense un sol incident.

Respecte al dispositiu policial desplegat, cal lamentar episodis de càrregues injustificades contra manifestants pacífics. Tant per part dels Mossos com de la Policia Nacional. Els esdeveniments han posat en l'ull de l'huracà el conseller d'Interior Miquel Buch, amb peticions de dimissió incloses. Provocant una preocupant divisió interna sobre la responsabilitat del titular dels Mossos tant dins els partits del govern com en el conjunt de l'independentisme. La situació al carrer és molt complexa i no podem obviar l'amenaça permanent d'intervenció per part de l'Estat. Però l'actuació dels Mossos ha de ser revisada en profunditat. El compromís que Buch va explicitar ahir d'investigar aquelles actuacions que estan fora de la lògica d'una policia democràtica ha de suposar alguna cosa més que una declaració d'intencions. Els Mossos han de vetllar per l'ordre públic però sempre preservant el lliure dret a la manifestació. I calen mesures disciplinàries que no deixin impunes els excessos policials comesos contra la ciutadania.

De reüll

Anna Balcells

Missió impossible

En una entrevista a Lledoners per valorar la sentència, a Oriol Junqueras li pregunten sobre la fallida estratègia d'ERC d'investir gratis Pedro Sánchez. L'exvicepresident respon que tot plegat va servir per “desemmascarar” les autèntiques intencions del líder del PSOE, que en cap moment, hi afegeix, va tenir voluntat de formar un govern progressista. Junqueras té raó –tots vam poder veure la incomoditat que generava en els socialistes el suport dels republicans catalans–, tot i que ara ja no calen estratègies per

desemmascarar Sánchez, perquè ja ho fa ell tot sol. Només cal escoltar la reacció institucional a la sentència, el mateix dilluns, instant a girar full, a fer un *reset* de la vida pública ignorant que aquesta és una missió impossible amb líders polítics i socials de Catalunya a la presó.

Enrocant en l'immobilisme, Sánchez parla d'obrir una “nova etapa” sense assumir les responsabilitats polítiques que li pertoquen per resoldre el conflicte, reduint-ho tot a una qüestió d'ordre públic i de convivència entre catalans (ara amb radicals violents, per cert, regalant-li arguments). I amb un afegit: un acarnissament amb els presos exigint el compliment íntegre de les penes. És aquest el marc ideal per buscar la “concordia” que es pregona? Se'ns dirà que aquest és un discurs condicionat per la campanya electoral. Vol dir que després del 10-N tot això canviarà, oi?

Les cares de la notícia

CAP EXECUTIU DE RYANAIR

Michael O'Leary

Expansió en retirada

L'aerolínia irlandesa assegura que tot plegat es deu a una reconversió del mercat a Europa i al fet que Boeing no li ha servit els avions que necessitava, però el cert és que Ryanair no ha tingut cap mania a l'hora de retirar la seva expansió quan li ha fet falta. Ara a costa d'un munt de llocs de treball.

DIRECTOR TEATRAL

Joan Ollé

Passió per Rodoreda

El director teatral torna a la gran Mercè Rodoreda després de l'adaptació amb molt èxit de *La plaça del diamant*. Ollé adapta ara *La mort i la primavera*, de l'autora, una obra que s'estrena aquest cap de setmana en el Temporada Alta a Salt i que després farà parada a la Sala Petita del TNC.

PRESIDENTA DE L'ANC

Elisenda Paluzie

Marxes per la Llibertat

Èxit total ahir de la primera jornada de les Marxes per la Llibertat, que l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha organitzat conjuntament amb Òmnium Cultural. Milers de persones s'hi van apuntar i van recórrer un munt de quilòmetres per protestar contra la sentència de l'1-O. Avui i demà, més.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Rei blindat**
El Consell de Ministres aprovarà divendres el recurs que permetrà de suspendre la resolució del Parlament sobre el rei Felip VI.

10 anys **Morositat elevada**
La morositat es dispara als nivells de fa 13 anys. Els crèdits dubtosos voregen ja el 5%, la taxa més elevada des del setembre del 1996.

20 anys **La gran decisió**
Prop de 5,3 milions de ciutadans catalans estan convocats a les urnes per elegir el sisè Parlament català des de la restauració de l'autogovern.

Full de ruta

Ferran Espada

Resistir o guanyar?

La reacció popular que viu Catalunya és la comprensible resposta i enfadament d'una part majoritària de la societat catalana que considera injusta la sentència de l'1-O. I no es pot barrejar, sense buscar rèdit polític i l'objectiu criminalitzador, les legítimes manifestacions pacífiques amb aldarulls sense autoritat definida i sobredimensionats políticament pel PP i Cs i mediàticament pels mitjans unionistes –són molt menors que els fets dels *armilles grogues* de França o les protestes de les vies del TAV de Múrcia. En cap cas representen l'independentisme com a moviment. Tampoc ajuda a aïllar els elements violents si les càrregues policials de Mossos i Policia Nacional són indiscriminades, i injustificadament violentes. Dirigides impunement contra ciutadans que es manifestaven pacíficament. Un afer en què s'ha trobat a faltar el lideratge del president Torra i del conseller d'Interior, Miquel Buch. Perduts tres dies entre el silenci, les discrepàncies internes entre ells i les explicacions contradictòries. Una reacció inexplicable, entre altres coses perquè tot el que ha passat era més que previsible. Ara, l'independentisme haurà de superar el xoc posttraumàtic i redefinir estratègies. Amb alguns objectius essencials: governar amb polítiques de progrés i eficiència, preservar les institucions, arribar al fet que com a mínim dos tercers parts del Parlament exigeixin el referèndum, impulsar un gran moviment social per a l'alliberament dels presos polítics i articular una proposta política viable per a l'autodeterminació. Perquè, davant un Estat repressiu tancat en banda a la solució política i democràtica del conflicte, l'única opció de l'independentisme no és resistir com alguns amants de l'èpica i la retòrica revolucionària defensen. L'única opció de l'independentisme és la tàctica de Luis Aragonés, el savi d'Hortaleza: continuar guanyant, cada cop amb més força. Una idea que manllevo a Oriol Junqueras, la vaig escoltar separats pel maleït vidre de la presó de Lledoners i ara agafa tot el sentit després de la condemna màxima de 13 anys per a qui la sentència considera "el líder" del procés. I, per guanyar, l'activisme és important però la política és imprescindible. Ara més que mai. Al Parlament, des del govern, al Congrés, a Europa i arreu. Cal tenir-ho clar, malgrat l'unionisme en bloc, inclòs el PSOE, s'hi negui a hores d'ara.

Tribuna

Jose Rodríguez. Sociòleg

Tots serem sediciosos

La sentència del Suprem contra els líders independentistes de l'1 d'octubre no només és una venjança contra els independentistes. Amb l'intent de fer un escarment a tot el moviment independentista i crear por entre els activistes i futurs líders, la sentència ha creat un antecedent molt perillós per a qualsevol activista de qualsevol causa.

TOTA LA SENTÈNCIA, però en especial la referida a Jordi Cuixart, troba un punt molt pervers al voltant del que significa la desobediència civil. Associant qualsevol acte de desobediència civil al delictes de sedició està marcant tota lluita de tota mena com a punible amb l'ordre de 10 anys de presó. N'hi ha d'homicidis, violacions i agressions sexuals i fins i tot de pertinença a banda armada o de terrorisme que han tingut condemnes molt més lleus que les que els han caigut als líders independentistes. Fins ara la desobediència civil en aquest país, com la que poden estar fent els activistes de la PAH en impedir un desnonament, o la que fan els vagu-

istes quan formen un cordó davant de la policia i impedeixen l'accés a Mercabarna o Mercamadrid, podia estar penada amb delictes molt menors com desobediència, alteració de l'ordre públic o resistència a l'autoritat (delictes que poden tenir fins a un any de condemna).

DESPRÉS D'AQUESTA SENTÈNCIA, i en especial l'aplicada al Jordi Sànchez i en Jordi Cuixart, significaria que gairebé en totes les vagues generals que es facin a partir d'ara, molts dels vaguistes poden ser encausats i penats per sedició. Significaria que els qui fan resistència pacífica a un desallotjament els poden encausar i penar amb 10 anys de presó. Un simple tall de carretera, de vies, d'un carrer o no obeir les ordres d'un policia de forma col·lectiva, pot portar a penes més elevades que els delictes penals més greus.

TOT I QUE MOLTA GENT que es pugui considerar "d'ordre" cregui que criminalitzar la dissidència al carrer pot ser una bona notícia, s'obliden que ells demà

poden ser els que siguin dissidents. Una simple manifestació veïnal contra un equipament que no es vol al barri en la qual es talli un carrer i no s'obeeixi la policia municipal pot acabar amb penes com aquestes.

LA SENTÈNCIA ÉS UN ATAC a la capacitat de lluita al carrer, i per això els sindicats catalans, inclosos UGT i CCOO de Catalunya, han sortit a denunciar-la. Un dels problemes que genera la venjança de l'Estat espanyol sobre l'independentisme no és només que ataquí els drets civils i polítics dels independentistes, és que dibuixa un conjunt d'eines i interpretacions de la llei molt repressives, i que el poder utilitzarà contra aquell qui li plagui.

I AQUEST LLEGAT QUE ESTÀ DEIXANT LA VENJANÇA DE L'ESTAT cap a l'independentisme és un llegat autoritari que patiran tots els espanyols. Siguin o no independentistes. Perquè tard o d'hora, tots en algun moment som dissidents, i per tant, tots en serem, de sediciosos.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Condemna a tots els catalans

■ Fou una valuosa pèrdua de temps el judici de quatre mesos de l'1-O del Tribunal Suprem a Madrid, perquè tot el que la fiscalia ha pogut aportar com a proves, només ha quedat en clar la venjança rabiosa de l'Estat cap a l'atreviment que vàrem tenir els catalans de burlar la contundent recerca d'unes urnes que no van saber localitzar, amb la humiliació d'aparèixer puntualment de tot arreu, per utilitzar-les en el referèndum (no autoritzat), donant un resultat exultant cap al sistema policial espanyol.

Allò els va ferir com una pica al toro, però aquest no va morir, i després d'una aferrissada persecució dels polítics catalans-nes independentistes que el van portar a terme, han aconseguit mitjançant la sentència d'avui posar-los penes de 9 a 13 anys de presó, total 99, a la meitat del govern i tor-

nar a amenaçar els exiliats-desactivant de nou l'euroordre d'extradició que el magistrat Llarena ja tenia a punt.

Això és la conseqüència de la "farsa" d'aquest esmentat judici que interpreta falses realitats, i que els vídeos han pogut demostrar sense dubtes, a l'opinió pública.

El president del Tribunal Suprem, el jutge Sr. Marchena, avui, 14/10/2019, ferit en el seu amor propi per l'avanç de la sentència a la qual unes filtracions hi varen tenir accés, ha optat per sorprendre'ns a tots fent-la arribar al seus interessats empresonats-des i mitjans en general, perquè els serveixi d'escarment, intentant minimitzar l'expressió d'en Cuixart de: "Ho tornarem a fer."

LLUÍS VINUESA SERRATE
Terrassa (Vallès Occidental)

Avui, 14/10/19

■ Avui potser rebreu més cartes que mai a la bústia. Poden

ser cartes d'indignació, de dolor, de vergonya, inclús també de sorpresa perquè sempre hi ha la bona gent que creu en la bondat i la imparcialitat de la justícia espanyola.

Avui també, a través de La Crida he rebut una carta d'en Jordi Sànchez des de la presó dient-nos que la sentència no l'ha ensorrat ni atemorit perquè no significa la seva derrota sinó la vergonya de l'Estat espanyol.

Ara, des de la finestra del meu escriptori veig ploure aquí a Calders i fins a la muntanya de Queralt i els Rasos de Peguera. Els nostres amics presos, si aquesta sentència inhumana es compleix, no podran veure ni visitar tanta bellesa en molt temps. Els prenen la llibertat per espantar-nos a tots, sense pensar ni un moment que són polítics que hem elegit nosaltres, la gent del poble, que tenen marits i dones i fills (alguns molt menuts). Ells, els del Tribunal Su-

prem, potser dirien que la vida d'una sola persona és sagrada, però no pensen que la llibertat és més sagrada que la vida. Ells s'han cobert d'ignomínia encara que ho hagin fet pensant que ho feien bé. Només aquest pensament ja els desacreditaria com a persones, com a demòcrates i com a juristes.

Ara ja entenc per què el meu oncle Lluís M. Capell i Bergadà, magistrat i president de l'Audiència de Lleida, quan el proposaven per al Suprem, ell es negava a anar-hi per "no perdre" la seva "llibertat de pensament i d'acció". Li feien por les pressions, que sens dubte a Madrid són molt més fortes que a Lleida.

Companys empresonats, estem amb vosaltres. Aquesta sentència us desfà la vida però us converteix en icones de la Catalunya eterna que farem independent entre tots.

FRANCESC CAPELL
Calders (Moianès)

La frase del dia

“Lamento la mort d'un ciutadà francès després de l'esforç que va fer per evitar el sabotatge a l'aeroport del Prat”

Pablo Casado, PRESIDENT DEL PARTIT POPULAR

Tribuna

Àngel Castiñeira i Josep M. Lozano. Professors d'Esade-URL

Generació Thunberg

Deixi'ns començar aquest article compartint amb vostès una intimitat. Estem explicant a les nostres classes amb directius veterans i d'altres de més joves la importància de l'Agenda 2030 i dels objectius de desenvolupament sostenible impulsats per les Nacions Unides i aprovats el 25 de setembre del 2015. I estem experimentant un conjunt de reaccions curioses per part d'aquests participants. En el context temporal d'aparició de l'Agenda, acostumem a presentar com a dada prèvia a l'aparició de l'Agenda 2030 la publicació de l'encíclica *Laudato si* del papa Francesc (juny del 2015) i com a dada posterior a l'Agenda la mobilització global contra el canvi climàtic liderada per la jove Greta Thunberg a partir de l'agost del 2018. Per a aquells que no coneixin el contingut de la *Laudato si*, només direm que l'encíclica se centra en el planeta Terra (la nostra casa comuna) com a lloc en què viuen les persones, defensant la natura, la vida animal i les reformes energètiques. El papa Francesc qüestiona el consumisme i el model de desenvolupament en el que té de depredador i irresponsable, i fa una crida a l'acció per combatre la crisi ambiental, i per fer-ho també connectant la lluita contra la degradació ecològica amb la justícia social.

TORNEM ARA A LES REACCIONS CURIOSES dels nostres participants en els cursos de formació directiva. Els directius veterans acostumen a veure amb –diguem-ne– certa normalitat la referència al papa, mentre que s'incomoden amb les imatges que reproduïm en la pantalla protagonitzades per l'activista amb trenes i cara enutjada. En els joves directius la reacció és la inversa. Posen rostres de perplexitat o rebuig davant d'aquell senyor vestit amb sotana, casulla, pal-li, roquet, musseta, mi-

tra i solideu blancs, però s'identifiquen –diguem-ne– prou bé amb les maneres i consignes de la jove sueca.

DAVANT EL FENOMEN DE LA GRETA THUNBERG han plogut un munt de crítiques referides a la instrumentalització, manipulació o sacrifici d'una menor, a l'excés de pressió a què se la sotmet, a la seva constant exposició mediàtica, al cost personal i familiar que està pagant i haurà de pagar, a la proliferació efervescent d'emocions, icones, *selfies* i consignes que l'acompanyen o fins i tot a la presumpta suplantació d'un rol que hauria de correspondre a un adult i no a una nena que hauria d'estar estudiant a l'escola. Algunes d'aquestes crítiques, per cert, sobretot les referides al muntatge mediàtic, també es van repetir davant del recent fenomen viral del Me Too. Però no oblidem que el que en principi era un simple *hashtag* emprat per més de cinc-cents mil persones ha acabat tenint implicacions “pràctiques” en la societat, la legislació i la consideració i promoció professional de les dones (i la degradació professional d'alguns homes).

NO ÉS NECESSARI RECORDAR QUE LES DENÚNCIES i reivindicacions feministes no van començar amb el Me Too i que les reclamacions mediambientals tampoc ho van fer amb el moviment Fridays for Future. Ambdós casos han estat tan sols factors catalitzadors esdevinguts, segurament, en un moment d'oportunitat per fer-los més visibles i per aterrar-los a la pràctica.

HI HA, PERÒ, UN ELEMENT DE LA GENERACIÓ THUNBERG REALMENT NOU. Alguns dels pensadors que van inspirar la nova sensibilitat mediambiental, com ara Hans Jonas, afirmaven el 1979 que l'ésser humà havia d'actuar amb cautela i humilitat davant l'enorme poder transformador (de vegades devastador) de

la tecnociència i que la supervivència humana dependria dels nostres esforços per tenir cura del planeta. Des de la visió kantiana del deure, Jonas va formular un nou principi categòric, el principi de la responsabilitat: “Actua de tal manera que els efectes de la teva acció siguin compatibles amb la permanència d'una vida humana autèntica a la Terra.” El que activava el principi de Jonas no era la realitat (encara no tan escandalosament danyada llavors), sinó la capacitat humana d'imaginar un escenari catastròfic derivat de la mateixa acció humana.

THUNBERG PARLA, DENUNCIA I ES MOBILITZA des de les dades que evidencien, quaranta anys després, la gravetat de la situació: “Vostès només parlen sobre seguir endavant amb les mateixes males idees que ens van ficar en aquest desastre, fins i tot quan l'únic sensat que poden fer és posar el fre d'emergència. No són prou madurs per dir les coses com són. Fins i tot aquesta càrrega ens la deixen a nosaltres els nens. Vostès diuen que estimen els seus fills per sobre de tot, però els estan robant el seu futur davant els seus propis ulls.” La generació Thunberg capgira totalment els nostres procediments ètics. Fins ara, érem els adults els qui esdeveníem les veus morals dels infants, els qui preguntàvem “Per què ho has fet?”, tot donant a entendre en la mateixa interrogació la possibilitat d'una acció incorrecta. Ara són els nostres fills els qui ens demanen comptes, els qui ens interpel·len. El seu “Per què ho heu fet?” no és tan sols una pregunta, sinó un mirall dolorós que ens projecta una part de la nostra pitjor imatge. Thunberg, en definitiva, ens fa mal perquè és la veu dels nostres fills que ens passa comptes en vida. I, per cert, encara no hem pensat prou bé el que significa culturalment que les veus morals inverteixin la seqüència generacional.

De set en set

Òscar Palau

Solució o caos

Té raó la líder de Cs al país, Lorena Roldán: la revolució dels somriures, ara sí, s'ha acabat. Per desgràcia han aconseguit tombar-la. La cruel

sentència de dilluns ha estat la gota que ha fet vessar la paciència del sector més fogós de l'independentisme, i algunes de les protestes s'han desbocat. Els governs, també el català, han perdut el control. Perquè aquí tothom sap, malgrat el que s'inventi el Suprem, que aquest moviment va néixer i és empès per la gent, i no per polítics que l'haurien enganyada. I una part, minúscula però suficient per fer soroll, s'ha atipat de rebre. Molts són joves, que no entenen que això passi al seu país en democràcia, i malauradament s'han adonat que no tenen res a perdre si eleven el to, perquè més greu ja no pot ser la repressió: l'antic govern, exiliat o condemnat a dures penes; el nou, amenaçat i lligat de peus i mans; detencions arbitràries sense proves; Mossos que peguen com ells, i un país ja ocupat per forces paramilitars... Què més poden fer ja? I com més repressió activin, pitjor, perquè més s'hi tornaran. Tant és de què els acusin i què els facin, si els acusaran i els ho faran igual. Com deuen enyorar ara fins i tot els seus carcellers els responsables del que queda més en evidència que mai que van ser accions exquisidament cíviques...

Els aldarulls dels últims dies s'han de condemnar i aturar ja, és clar. I cal que les aigües es calmin i eines brutals i pacífiques com ara el Tsunami prenguin tot el protagonisme que mereixen. Però venen setmanes, mesos, d'inestabilitat a molts nivells. Potser alguns s'adonaran ara, a dins, de l'enorme irresponsabilitat de dur als tribunals un conflicte polític, i a fora, de la seva inacció cínica. La protesta i la desobediència civil són aquí per quedar-se, mentre ningú posi solucions polítiques sobre la taula. A veure si ho entenen d'una vegada.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Per què hi ha ara aldarulls en les protestes?

Diversos factors han contribuït a atiar la tensió, a banda de la sentència del Suprem

Comencen les Marxes per la Llibertat cap a Barcelona

Una gentada en la primera etapa per ocupar el gruix central de les vies per on passen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Interior mostra to

MISSATGE • Miquel Buch condemna de manera rotunda els aldarulls, que atribueix a grups de “provocadors”, i fa una defensa tancada dels Mossos **DISPOSITIUS** • Malgrat les crítiques d'excessos, la policia catalana intervindrà com fins ara, si cal amb gas pebre **DIMISSIONS** • El conseller la descarta

Francesc Espiga
BARCELONA

Davant les imatges de càrregues policials expeditives enmig d'uns carrers de Barcelona plens de barricades en flames, el Departament d'Interior de la Generalitat va voler donar ahir un missatge granític de fermesa. En episodis d'aldarulls com els ja descrits i viscuts, els Mossos d'Esquadra no només continuaran intervenint com ara, sinó que ho faran utilitzant “tots els instruments que tenen a mà”, com per exemple el gas pebre, per intentar restablir l'ordre públic. Amb aquest raonament, el màxim responsable polític del cos, Miquel Buch, va voler evitar suspicàcies sobre una suposada equidistància del govern respecte als incidents registrats durant les protestes de caràcter independentista. Alhora també tanca files amb la policia catalana en un moment en què algunes de les seves actuacions han estat criticades, i amb duresa, pel fet de ser considerades excessives entre veus dels mateixos partits de l'executiu. I, en consonància amb tot plegat, Buch no es planteja dimitir, almenys per ara.

El d'ahir va ser un dia que va clarejar agitat per al govern de Quim Torra. La nit anterior, la capital catalana havia estat escenari d'una batalla campal entre grups d'incontrolats i els Mossos. Això va propiciar una reunió a Palau en què, a banda del president de la

Generalitat, van participar el vicepresident, Pere Aragonès; les conselleres de la Presidència, Meritxell Budó, i de Justícia, Ester Capella; el mateix Miquel Buch, i el secretari general del seu departament, Brauli Duart. Segons va explicar el titular d'Interior hores més tard, durant la trobada es va fer l'avaluació d'uns incidents que van causar uns 250 focs i més de 200 ferits. “La valoració que fem és que la violència és intolerable, per als veïns i veïnes i per als mateixos

La Generalitat avala que la Policia Nacional utilitzi pilotes de goma

militants independentistes”, va manifestar Buch, que també va revelar que en les protestes de dimarts a la nit s'havia detectat la presència de “provocadors” violents, que va demanar que siguin “aïllats” en les mobilitzacions que hagin de venir. No va voler detallar, però, res més, com ara si aquests esvalotadors estan identificats o vinculats als CDR, però va vaticinar que també participarien en la concentració que, una estona més tard, es faria a la Gran Via, on també va donar per descomptat que es produirien desordres. No anava gaire desencaminat. En tot moment, però, Buch va voler remarcar “el caràcter cívic i no violent” que han tingut les mobilitzacions de l'independentisme en els últims

anys, tot i que se'l va veure incòmode quan se li va preguntar si feia aquesta mateixa consideració respecte a l'ocupació de l'aeroport del Prat. No va venir a dir que sí, però tampoc que no.

Reunió a Palau

Malgrat que el conseller també va assegurar que la reunió a Palau s'havia desenvolupat en un clima sense estridències, altres fonts assenyalen que va ser més aviat tensa, ja que alguns consellers d'ERC haurien retret la contundència aplicada pels Mossos en alguns moments de la nit. També es va trobar a faltar una condemna explícita, ja d'entrada, dels incidents per part de la Presidència.

Entrada la nit, i amb aldarulls encesos a Barcelona, Tarragona i Lleida, el president Quim Torra va emetre un missatge per televisió per fer una crida a la calma i no caure en “provocacions”. “Això s'ha d'aturar ara mateix”, va afirmar. El president va exposar que “l'1 d'octubre vam derrotar l'Estat sense destrossar res. L'independentisme construeix, no destrossa, no va contra ningú, va a favor de tots”.

Enmig de tot aquest brogit, una eventual dimissió del conseller va ser una elucubració que va acabar d'arrodonir la jornada. “La tasca del titular d'Interior sempre està subjecta a peticions de dimissió, forma part de la normalitat del càrrec. Ara estic concentrat, però, a

El conseller d'Interior, durant la compareixença d'ahir ■ EFE

Les frases

“La violència no ens representa ni ens representarà mai... Estic orgullós d'aquest esperit de civisme”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Les imatges de dimarts a Barcelona són intolerables i la policia actuarà per aïllar els violents”

Miquel Buch
CONSELLER D'INTERIOR

“Els cossos policials han de disposar de totes les eines que tenen a l'abast per afrontar la situació”

Pere Ferrer
DIRECTOR GENERAL DELS MOSSOS

garantir l'ordre públic i el dret a manifestar-se. Ja tindrem temps de fer les valoracions i donar les explicacions corresponents”, va ser la seva resposta per tallar d'arrel les

fabulacions. La direcció del PDeCAT va donar ordres de no erosionar la figura de Buch.

En una compareixença a la seu del departament, i després que alguns sindi-

cats haguessin alçat la veu pel fet de no sentir-se emparats per la direcció del cos, el conseller va voler fer una defensa tancada i sense fissures de la tasca de la policia catalana, de

L'APUNT Contradiccions

Carles Sabaté

No és fàcil estar al capdavant de res aquests mesos a Catalunya. La ràbia continguda pel Suprem resulta difícil de gestionar i genera contradiccions. Els governants d'ERC i Junts ho pateixen i poden tenir contradiccions o caure una mica en l'electoralisme, lamentant la força policial, i defensant el conseller d'Interior. Ho pateix Torra, que ahir havia de reunir-se amb el

conseller d'Interior per avaluar la situació i evitar perdre les competències en seguretat, i que després se sumava a la Marxa per la Llibertat. A d'altres partits, com ara els estatals, no se'ls retreuen les contradiccions, i fan electoralisme tant com els convé, encara que esgarrapin vots a canvi de malmetre la convivència a Catalunya.

de fermesa

Fins a 250 contenidors reduïts a cendres

L'Ajuntament de Barcelona ha valorat en 320.000 euros el cost dels 250 contenidors que es van cremar en els aldarulls de dimarts a la nit a Barcelona. A aquesta suma s'hi haurà d'afegir el cost de les neteges suplementàries que s'han dut a terme i el d'asfaltatge dels carrers, i que els serveis tècnics municipals encara no han valorat. El regidor de Presidència, Jordi Martí, va fer aquesta valoració després d'una reunió de la junta de portaveus del consistori on "tots els grups, de manera unànime, han fet una crida a la calma i a la tranquil·litat..." "Fets com els de dimarts hem de demanar que no es tornin a produir", va dir. En total, els aldarulls que es van produir en diferents punts de Catalunya van acabar amb 31 detinguts i 57 mossos d'esquadra ferits. Hi ha 14 arrestats a Tarragona, nou a Lleida, sis a Barcelona, un a Sabadell i un més a l'Ametlla del Vallès. Les detencions es van produir per motius diversos, com ara desordres públics o atemptat a agents de l'autoritat. La Policia Nacional, per la seva banda, comptabilitza 18 agents ferits.

afrontar la situació que tenim davant", va manifestar Ferrer, que també va ser rotund quan va afirmar que, si els Mossos s'hi veuen empesos, també faran servir el gas pebre. Per reforçar el dispositiu, l'Estat enviarà més agents del CNP a Catalunya els pròxims dies.

D'altra banda, quatre dels sis detinguts dimarts a Barcelona durant els aldarulls, són a presó, segons va informar ahir el col·lectiu d'advocats Aler-ta Solidària.. ■

La bancada independentista, durant una de les votacions del debat de política general del setembre ■ ORIOL DURAN

El TC avisa ara l'executiu que obvii mocions del Parlament

- Suspèn noves resolucions sobre la desobediència i l'autodeterminació
- Amenaça la mesa i també el govern

Ò.P.J.
BARCELONA

El Tribunal Constitucional va admetre a tràmit ahir l'incident d'execució presentat pel govern espanyol i va suspendre cautelarment, mentre no es pronuncia sobre el fons, diversos apartats d'una proposta de resolució —merament declarativa— del debat de política general del 26 de setembre al Parlament que ratificaven com a "orientació política general del govern" la voluntat d'exercir el dret a l'autodeterminació com a resposta a la sentència, reclamaven una amnistia en cas de condemnes i legitimaven la desobediència civil i institucional. El TC, a més, va emetre sengles providències per advertir la mesa i el seu secretari, amb el president Roger Torrent al capdavant, però aquest cop també el president de la Generalitat, Quim Torra, i tot el seu govern que incorreran en "responsabilitats penals" si no "impedeixen" inicia-

tives que "eludeixin" la suspensió. En termes similars, el tribunal ja va advertir la mesa la setmana passada de les conseqüències "d'ignorar" la suspensió cautelar que va dictar de dues altres resolucions del ple del 25 de juliol, també sobre l'autodeterminació i en reprovaació del rei. A tots en concret els adverteix de la seva "obligació d'impedir o paraitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió acordada, advertint-los de les eventuais responsabilitats, inclosa la penal, en què podrien incorrer". L'advocat de l'Estat va tornar a emparar la presentació de l'incident de nul·litat en la sentència del TC que declarava la inconstitucionalitat i nul·litat d'una altra resolució, l'anomenada declaració de ruptura del novembre del 2015, que expressava la voluntat d'avançar cap a la independència. El Parlament i la fiscalia tenen ara 10 dies per presentar les seves al·legacions al TC. ■

La xifra

1.200

agents del CNP hi ha des-plegats a Catalunya i el mi-nisteri n'enviarà més, va anunciar ahir.

qui va dir que continuarà actuant quan es produueixin situacions tenses com ara llançament d'objectes als agents o el trencament d'un cordó preventiu. "No defugirem la nostra res-

ponsabilitat de garantir la seguretat ciutadana", va manifestar, però alhora va recordar que per principi totes les operacions es revisen per si hi ha accions que no s'ajusten als protocols, per aleshores corregir-les. Un dels casos que ja tenen sobre la taula són unes imatges on furgonetes dels antidisturbis practiquen la tècnica del *car-rusel*, que consisteix a anar a tota velocitat cap als manifestants per dispersar-los i que, en principi, ja no és reglamentària.

La intervenció més contundent, però, va ser la que va fer el recentment nomenat nou director general dels Mossos, Pere Ferrer, que va defensar que, en el marc del dispositiu coordinat entre diferents cossos que s'està duent a terme aquests dies, la Policia Nacional continuï llançant pilotes de goma, encara que el seu ús a Catalunya estigui prohibit pel Parlament. "Tots els cossos policials han de disposar de totes les eines que tenen a l'abast per

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat i ERC fan costat a Buch

■ Els socis de govern reclamen que s'investiguin els incidents i si cal que s'apliquin mesures contra els Mossos ■ Les joventuts republicanes i Demòcrates demanen que el conseller plegui

Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya i ERC van fer pinya ahir per la continuïtat del conseller de l'Interior, Miquel Buch, després que diverses veus de l'entorn republicà en demanessin la dimissió per la violència policial contra els manifestants que protestaven per la sentència del Tribunal Suprem. En un comunicat, JxCat va reclamar que s'investiguin els incidents i, si cal, que s'apliquin mesures contra els agents dels Mossos que actuen contra les normes establertes, però va donar suport a Buch davant d'una "situació de gran complexitat". ERC va remarcar que defensa el dret a la mobilització, però va exigir "responsabilitats per les accions policials injustificades".

Després del gabinet de crisi al matí entre el president, Quim Torra; el vicepresident, Pere Aragonès; la consellera de la Presi-

dència, Meritxell Budó, i la de Justícia, Ester Capella, els republicans van emetre un comunicat per defensar que "l'objectiu prioritari" dels Mossos ha de ser preservar l'exercici dels drets civils i polítics del conjunt de la ciutadania. També exigeixen el compliment escrupolós per part de la policia de les conclusions aprovades pel Parlament que prohibeixen les bales de goma i aposten per la proporcionalitat i la mediació. "Entenem que, a la immensa majoria dels efectius del cos, els guien la vocació de servei i els valors democràtics, però per aquest motiu és encara més incomprensible que alguns elements puguin portar a terme accions que, de manera sistemàtica, contradueixen aquests principis", afirmen. Aragonès va fer costat "als 17.000 mossos, la policia democràtica que avalua sempre les seves actuacions".

Els dos socis de govern van obviar en públic les di-

verses veus de l'entorn dels partits que sustenten el govern que han reclamat des de dimarts la dimissió del conseller. Abans que Buch donés explicacions ahir a la tarda en roda de premsa, les joventuts d'ERC van retirar el suport polític i parlamentari —a través de la seva diputada, Rut Ribas— a la conselleria d'Interior i al seu titular "davant el descontrol dels antiavalots i els abusos policials viscuts a Catalunya les darreres hores". "Des de l'inici d'aquest govern hem vist amb preocupació creixent un lideratge erràtic, contradictori i incomprensible del cos de Mossos d'Esquadra per part de la conselleria", denunciaven en un comunicat.

També Demòcrates de Catalunya, que forma part del grup d'ERC a la cambra, va exigir dimarts la dimissió del conseller "com a màxim responsable de la indigna i terrible actuació de la policia, donant cops de pal literalment i gratu-

El conseller de l'Interior, Miquel Buch, ahir davant de la premsa gràfica ■ EFE

Colau critica que Torra anés a la marxa

"El primer que demanaria és que el govern surti, doni explicacions i faci una crida a la calma. No crec que el president de la Generalitat hagi de ser a les marxes, sinó a la Generalitat." L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va criticar ahir el president Torra per haver marxat del Palau de la Generalitat per unir-se a una de les Marxes per la Llibertat després de la nit de disturbis a Barcelona i altres

ïtament a centenars de ciutadans pacífics, i deixant ferits de gravetat". En cas que la dimissió no

punts del país: "Les manifestacions no són cap problema, són un dret democràtic que fan la democràcia millor. Però el lloc del president és la Generalitat i donar explicacions per tranquil·litzar la ciutadania i fer propostes concretes per sortir de la situació de bloqueig." Colau va fer també una crida general a la calma en dies "complicats" després de la sentència condemnatòria de l'1-O.

es produeixi, exigeixen al president, Quim Torra, que el destitueixi. Demòcrates està representat al

grup republicà amb Antoni Castellà i Assumpció Laïlla.

D'altra banda, abans del comunicat de JxCat que donava suport a Buch, almenys una desena de diputats del grup en demanaven la dimissió, segons informava l'ACN, en considerar que el conseller "no està preparat" per gestionar els dies que venen. Igualment, des de l'entorn de JxCat, l'exconsellera Clara Ponsatí va piular dimarts que considera que Buch ha de plegar. Exiliada a Escòcia, es va presentar com a número 3 a les eleccions europees a la llista de Carles Puigdemont. "Si els controla perquè els

Les frases

“La violència no ens representa ni ens representarà mai”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Allunyem-nos de totes les actituds violentes i depurem les accions no justificades”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“No hi pot haver pal·liatius, no hi ha res que justifiqui la violència”

Gabriel Rufián
CAP DE LLISTA D'ERC AL CONGRÉS

“Hi ha determinades actituds que no només no ajuden, sinó que ens debiliten i ens fan més vulnerables”

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

“Us volen violents i dividits... La resposta: pacifistes i units”

Juan José Ibarretxe
EXLEHENDAKARI

“No crec que el president de la Generalitat hagi de ser a les marxes, sinó a la Generalitat”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

Sánchez demana a Torra que condemni la violència “sense excuses”

■ Calvo i Grande-Marlaska aplaudeixen la feina dels Mossos d'Esquadra ■ El govern espanyol descarta per ara aplicar la llei de seguretat, com li demanen el PP i Cs

E. Bella
BARCELONA

El president espanyol, Pedro Sánchez, considera que el de la Generalitat no ha condemnat la violència i va fer una crida ahir a Quim Torra i als membres del seu govern a fer-ho “sense excuses ni paliatius, amb claredat i determinació”, com a “deure polític i moral”. En una compareixença a última hora després de reunir-se per separat amb els líders del PP, Pablo Casado; Ciutadans, Albert Rivera, i Podem, Pablo Iglesias, Sánchez va acusar la Generalitat de “camuflar el seu fracàs darrere de cortines de fum i foc” i va separar el legítim dret a manifestar-se dels indignats per la sentència del “desplegament de grups violents”. També va anunciar que hi ha activat un comitè “preventiu” format per representants de diferents ministeris i dels serveis secrets espanyols que coopera amb els líders dels partits unionistes per abordar la situació i que des del cap de setmana està “en alerta permanent”.

En qualsevol cas, el govern espanyol es resisteix a utilitzar, de moment, la llei de seguretat per prendre el control dels Mossos d'Esquadra, tal com ahir li

Pedro Sánchez i Pablo Casado, ahir a La Moncloa ■ EFE / JUAN CARLOS HIDALGO

van reclamar el PP i Ciutadans en persona a Sánchez en la tanda de reunions, en què l'inquilí de La Moncloa va demanar-los unitat d'acció.

El secretari general del PSOE, José Luis Ábalos, va remarcar que “no es donen els supòsits” per aplicar la llei de seguretat, tot i que va afirmar que no hi renunciaria. Al seu torn, el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, va assegurar en declaracions a TV3 que seria “absolutament imprudent” agafar el control dels Mossos, ja que la coordinació amb les forces de seguretat de l'Estat és “immillorable”, però tampoc no hi

va tancar la porta més endavant. També la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, va observar que “el president Torra està responent amb la feina que estan fent els Mossos”.

Sánchez va mantenir la primera reunió amb el líder del PP, Pablo Casado, que li va demanar que el Consell de Ministres enviï al president Torra un requeriment “perquè procedeixi al compliment de les seves obligacions constitucionals i legals” com a pas previ a l'aplicació de l'article 155. També li va exigir que trenqui qualsevol acord institucional amb l'independentisme en més de 40 ajuntaments

i a la Diputació de Barcelona i que apliqui ja la llei de seguretat “perquè Torra no estigui en cap moment en la cadena de comandament de la seguretat i les polítiques d'Interior de la Generalitat”.

Casado considera que la fiscalia ha d'actuar immediatament contra el president del Parlament, Roger Torrent, i contra Torra per “haver incitat al desordre públic i a la desobediència” i “haver participat en els sabotatges a les infraestructures de l'Estat junt amb els violents”.

Casado també espera que el govern espanyol eviti la vaga general de divendres. ■

controla. Si no els controla perquè no els controla. Buch no pot seguir”, va escriure.

El candidat de JxCat al Senat en les eleccions del 10-N, Roger Español, que va perdre un ull per l'impacte d'una bala de goma durant les càrregues policials de l'1-O, va denunciar que, l'única violència, l'està exercint la policia: “Els suports dels partits han d'anar exclusivament a la gent que està patint la injustificable violència policial als carrers. Anar més enllà i condemnar les múltiples il·legalitats comeses pels cossos de seguretat. Els consellers ja s'espavillen sols...”

Per la seva part, la Joventut Nacionalista de Catalunya, vinculada al PDECAT, va rebutjar les accions violentes i va instar el govern a investigar actuacions policials “desproporcionades”.

La CUP, que completa la majoria parlamentària independentista, va insistir ahir a demanar la dimissió de l'exalcalde de Premià de Mar, igual com fan els comuns i els comitès de defensa de la República. Per mitjà de Twitter, els anticapitalistes exigien també la dissolució de la Brimo i un canvi de model en la seguretat. “Prou criminalitzar la dissidència i el dret a la protesta”, hi afegien. ■

“Torra ha perdut qualsevol legitimitat, si és que alguna vegada la va tenir, per ser president”

Margarita Robles
MINISTRA DE DEFENSA

“Al marge de les paraules i els tuits, Torra està responent amb la gran feina que estan fent els Mossos”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA ESPANYOLA

“M'agradaria que el president Torra d'una forma manifesta mostrés l'oposició a la violència”

Fernando Grande-Marlaska
MINISTRE DE L'INTERIOR

“No es donen els supòsits per aplicar la llei de seguretat”

José Luis Ábalos
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

“El govern ha d'enviar a Torra un requeriment perquè compleixi les seves obligacions constitucionals”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Proposo que cessem Torra, que s'apliqui la Constitució”

Albert Rivera
LÍDER DE CIUTADANS

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tsunami Democràtic fa una crida a impedir actes violents

■ Es referma en la no-violència i reclama “responsabilitats polítiques” per la “brutalitat policial” aquests dies ■ Espera que s'estengui la nova aplicació que impulsa abans d'anunciar altres accions

Ò. Palau
BARCELONA

El Tsunami Democràtic, la campanya anònima que coordina les accions de resposta a la sentència del Tribunal Suprem contra l'1-O, va fer una crida ahir a “impedir sempre, en qualsevol acció”, el perill que algú “pugui promoure la violència” o la transformi en “actes violents”, i alhora va acusar l'Estat i les forces de seguretat de treballar “per fomentar-la i practicar-la”. En un comunicat difós òbviament a les xarxes, el Tsunami va qualificar així “d'inacceptable” la “brutalitat policial” que s'ha vist aquests dies, per la qual va exigir genèricament “que s'assumeixin responsabilitats polítiques”, però es va refermar alhora en la no-violència com a valor que ha d'inspirar totes les accions. “És l'estratègia fonamental del nostre moviment, per convicció i per efectivitat”, subratllava, per reivindicar un cop més els exemples de desobediència civil de les darreres dècades. Per a la campanya, la no-violència és “l'eina més potent” que té el sobiranisme per fer evident la “demofòbia” de l'Estat, fet pel qual insisteix a fer front a la repressió patida oposant-hi “la força no violenta

Milers de persones van ocupar dilluns la T1 del Prat en la primera gran acció convocada pel Tsunami Democràtic ■ O. DURAN

ta de la gent mobilitzada”. El comunicat demana que siguin “un èxit absolut”, i per tant ara es prioritza, tant les marxes arreu del país que entre ahir i demà convoquen l'ANC i Òmnium com la vaga d'estudiants i la vaga general i la manifestació unitària de demà. Al vespre, arran de l'èxit de la convocatòria dels CDR al carrer Marina de Barcelona, també van animar de fet a sortir al carrer i a participar en “totes les convocatòries” que

es facin aquests dies. En aquest sentit, si bé un primer text avançava que no preveïen fer-ne noves de pròpies abans del 26 d'octubre —dia previst per a una altra gran manifestació unitària i per al Barça-Madrid que La Liga ara planteja traslladar a Madrid, fet del qual el perfil del Tsunami a Twitter avisava a la tarda dient que pren nota amb un misteriós “challenge accepted” (desafiament acceptat)—, al cap de pocs minuts el

Les frases del comunicat

“Contra la força violenta i repressiva de l'Estat cal oposar-hi la força no violenta de la gent mobilitzada en defensa dels drets i llibertats”

“Ha començat un llarg camí per acumular forces que han de permetre i garantir una desobediència civil massiva”

van substituir per un altre en què eliminaven cap referència a una data concreta per dir que serà “aviat”, i que anunciaran la propera

acció un cop estigui consolidada la nova aplicació que el Tsunami Democràtic ha llançat per ser instal·lada i validada al màxim número

possible de telèfons mòbils. L'app ha de permetre focalitzar millor les instruccions en funció de les disponibilitats i limitacions que declara tenir cada usuari, i per tant “actuar amb molta més precisió i eficàcia en el llarg camí de la desobediència civil no violenta que comença”. En aquest sentit, des del seu canal a Telegram —que ahir a la nit ja rondava els 300.000 seguidors, més que el de les mobilitzacions a Hong Kong, amb una població similar— al matí es va explicar que en les primeres 24 hores ja hi ha hagut més de 15.000 activacions de l'aplicació, sobre la qual van oferir un seguit de respostes a dubtes sorgits. En aquest sentit, els responsables diuen que treballen perquè també es pugui descarregar més endavant en telèfons iPhone, on avui és impossible fer-ho perquè les seves apps tenen una política molt més restrictiva.

No parará fins al diàleg

El comunicat acaba felicitant-se perquè amb les accions posteriors a la sentència s'ha tornat a prendre la iniciativa, i el moviment és “molt més fort” que fa unes setmanes, i assegura que el camí emprat “no té marxa enrere”, i no s'aturarà “fins que l'Estat espanyol reconegui que ha d'afrontar el problema polític que planteja la ciutadania de Catalunya a través del diàleg i de l'exercici democràtic”. “Hem reobert un nou cicle d'apoderament ciutadà, i ha començat un llarg camí per acumular forces que han de permetre i garantir una desobediència civil massiva. Cada pas nou ha de ser endavant”, proclama. ■

Marchena defensa la unitat del tribunal

Redacció
BARCELONA

El magistrat Manuel Marchena, ponent de la sentència contra els independentistes catalans, va garantir ahir que la històrica resolució és fruit de les contribucions de “tots i cadascun” dels set magistrats que formaven el tri-

bunal que jutjava i va lamentat “de cor” que se'n filtressin detalls als mitjans. Dos dies després de fer-se pública la sentència, Marchena va comparèixer davant de la comissió permanent del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) com a candidat per continuar cinc anys més al capdavant de la sala

penal del Suprem, càrrec per al qual no s'ha presentat cap altre aspirant, segons informa EFE.

En l'exposició de la feina feta, va destacar la sentència del procés, però no la va poder adjuntar perquè encara no està conclouida, i va ser objecte de diverses preguntes per part dels examinadors. Segons

Marchena, és una resolució “molt especial” i de “gran complexitat”, que pel seu contingut i els problemes que abordava ha exigut “de tots els membres de la sala un esforç de liberatiu”. A banda, va ser crític amb l'elevat nombre d'aforats que hi ha a Espanya. I va considerar que s'han enfortit les relacions amb instàncies internacionals, i, com a prova de l'“absoluta fe en el que s'ha dit del diàleg entre tribunals”, va recordar la qüestió judicial presentada al TJUE sobre la immunitat de Junqueras. ■

Manuel Marchena, en la compareixença davant del CGPJ per renovar la presidència de la sala penal del Suprem ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

I el foc es va fer l'amo i senyor

INÈDIT • Mai dos cossos policials havien participat a Catalunya braç a braç per reprimir uns manifestants **DERIVA** • Actes de l'ANC i Òmnium reben tracte de violents i deriven en uns incidents sense precedents **POLÍTICA** • La forma de coordinació policial evita mesures polítiques més greus

Jordi Panyella
BARCELONA

En un país que no va sobrat de fons públics l'opimització de la despesa hauria de ser una qüestió de prioritats nacional. Però a l'Estat espanyol les prioritats que marquen els dirigents polítics són unes altres i ara impliquen posar tota la policia al servei de la causa comuna (espanyola) de reprimir el moviment independentista. Així les coses, aquests dies, Girona, Barcelona i altres ciutats catalanes són l'escenari inèdit d'inèdites càrregues policials en què, per primer cop, Mossos d'Esquadra i Policia Nacional persegueixen en un mateix acte manifestants sobiranistes, braç a braç.

No és el primer cop que les diverses policies participen en operacions policials de manera conjunta, els Mossos estan farts de donar cobertura a accions de policia judicial dels cossos espanyols. Però sí que és el primer cop que aquesta col·laboració es produeix en qüestió d'ordre públic, competència que es va traspasar en el seu dia als Mossos i que ara, amb motiu del dis-

positiu per reprimir les manifestacions contràries a la sentència dels líders polítics del procés, s'ha vist trepitjada per la presència de la policia estatal als carrers. L'evident conflicte polític que això genera amaga una situació paradoxal, i és que quan més policia hi ha hagut desplegada a Catalunya per garantir l'ordre públic és quan més incidents i més greus s'han produït, com ja va passar l'1 d'octubre del 2017 i va succeir també dimarts al vespre amb la batalla campal entre policies i joves manifestants al cor de l'Eixample de Barcelona i també a altres ciutats de l'Estat.

Més de dos-cents focs

■ Els greus incidents que es van viure a Barcelona entre quarts de nou del vespre de dimarts i les dues de la matinada del dimecres es van saldar amb més de dues-centes fogueres enceses al mig del carrer. Va ser el colofó de festa inèdit a una multitudinària i pacífica manifestació convocada per l'ANC i Òmnium Cultural que havia congregat 40.000 persones, moltes de les quals hi van acudir amb espelmes, tal com l'organització

havia demanat i com s'havia fet en una de les primeres manifestacions per reclamar la llibertat dels presos polítics.

El que havia estat un acte pacífic i de no-violència, com totes les manifestacions que han organitzat les dues entitats sobiranistes, va esdevenir amb pocs minuts en un camp de batalla amb la policia mostrant molta hostilitat, i agressivitat, i una part del col·lectiu de manifestants, majoritàriament joves, molts joves, oposant-hi resistència activa.

Servei d'ordre policial

■ Fins avui, els més que eficients serveis d'ordre de l'ANC i Òmnium havien estat capaços de controlar les manifestacions, mantenint sempre el bon ambient i la concòrdia, inclús en la difícil manifestació que es va fer a Madrid a principis d'any, i aïllant els violents i provocadors quan aquests es detectaven. Dimarts això no va anar així, i, el servei d'ordre, el van exercir de manera efectiva els agents dels Mossos i del Cuerpo Nacional de Policia (CNP) quan ho van considerar. Les manifestacions de l'ANC i Òmnium sempre s'ha-

vien dissolt de manera pacífica, i dimarts no va ser així.

Les càrregues policials van començar per part del Mossos al carrer Mallorca, expulsant els manifestants cap al passeig de Gràcia, i van continuar immediatament per part dels policies estatals que carregaven per passeig de Gràcia, en direcció Diagonal. El moviment policial va generar un efecte de pinça sobre els manifestants, que van viure moments de pànic en sentir-se atrapats entre dos fronts de policies. El fet que el carrer Mallorca estigués ple de gent, amb la capacitat de moviment reduïda, va generar també molta tensió en témer que hi podria haver allaus o aglomeracions. El motiu aparent que va desencadenar la càrrega hauria estat la provocació d'alguns manifestants i el llançament d'objectes a la policia.

Competència vulnerada

■ Una de les preguntes que deixen els fets de la nit de dimarts és què hi feien els agents de la policia estatal corrent pel passeig de Gràcia, amb escopetes i porres, quan la competència en ordre públic només els facultava a

fer la vigilància d'edificis estatals i sempre rere un primer cordó que fan els Mossos. És a dir, que si algun cos policial ha d'anar a l'encontre dels manifestants ha de ser la policia de la Generalitat, mentre que la policia estatal queda dins d'un segon perímetre. Això és el que havia passat fins ara en manifestacions davant de la Prefectura de Via Laietana o la mateixa delegació del govern, a la confluència de Mallorca i Roger de Llúria, on hi havia convocat l'acte de l'ANC i Òmnium. Dimarts es va trencar aquesta lògica i el paper del CNP va ser primordial. Aquests dies a Catalunya la policia estatal hi té destinats 1.200 agents de la unitat d'intervenció policial, integrats en 28 grups. Mentre que la

agro
BOTIGA

productes
cooperatives
catalanes

10 anys
Des de 1918
AGRÍCOLA
VILASSAR DE MAR

Horari Agrobotiga

Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

Un manifestant
llança material a una
foguera, dimarts a
Barcelona ■ EFE

Guàrdia Civil disposa de 900 agents.

El general Garrido

■ El model d'actuació policial d'aquests dies es decideix i es pacta en el centre de coordinació conegut com a Cecor, instal·lat a les dependències de la conselleria d'Interior. En aquest centre, hi fan cap responsables policials de tots els cossos implicats en els dispositius d'aquests dies. Ahir, un dels que hi va ser present va ser el general en cap de la Guàrdia Civil a Catalunya, Pedro Garrido, que la setmana passada va fer les polèmiques declaracions en què advertia que tornarien a actuar de la mateixa manera que ho van fer l'1 d'octubre del 2017. Sigui quin sigui el paper

de Garrido en aquesta estratègia de coordinació, el cert és que la brutalitat policial ha tornat aquests dies als carrers de Barcelona. La diferència és que aquest cop en les accions de repressió s'hi ha afegit el cos dels Mossos, tot i que els seus alts responsables van deixar plantat Garrido en l'acte en què va fer aquelles declaracions.

Massa policia, pocs líders

■ Hi ha una circumstància que genera una realitat grotesca i que consisteix en el fet que, quan més policia hi ha disposada al carrer per controlar els militants sobiranistes, menys evident és el lideratge del moviment independentista, òbviament afeblit per l'ús que l'Estat espanyol ha fet de la presó o per

l'obligació de l'exili. És a dir, quan més clara hauria de ser la resposta, menys unitat d'acció hi ha. Durant els fets convulsos de la tardor del 2017, els lideratges de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez van ressaltar de manera nítida entre la multitud que els identificava com a referents de lluita no violenta. Les seves consignes eren seguides oferint una aparença de moviment sota control, incapaç de generar imatges de violència urbana com les de dimarts. Les posicions de resistència pacífica i desobediència civil són les que continuen regint el moviment independentista però l'aparició i consolidació de noves formes de lluita, com els CDR, i ara el Tsunami Democràtic, han generat una lògica dispersió del

discurs i també de l'estratègia. Tot i que des dels CDR i també des del Tsunami es fan crides reiterades a mantenir una actitud pacífica, el cert és que es tracta de moviments sense líders identificables i que representen un punt d'inflexió en la lluita de l'independentisme.

L'espantall del 155

■ El desembarcament policial a Catalunya i l'actuació de la policia estatal als carrers de les ciutats té una doble finalitat. Per un costat es vol desincentivar el moviment de carrer, fonamental en el procés sobiranista, i per un altre costat es fa servir com a espantall davant la possibilitat que s'apliquin mesures polítiques feixugues per a l'autonomia catalana, com ara la llei de seguretat nacional i l'article 155 de la Constitució Espanyola. És una evidència que són els mateixos membres del govern espanyol en funcions els que es dediquen a agitar aquests temors. El ministre Fernando Grande-Marlaska ahir va tornar a parlar de la llei de seguretat, posant-la damunt la taula, si bé va insistir que encara no ha arribat el moment d'aplicar-la. Per la seva part, el president, Pedro Sánchez, va reunir-se per separat amb els líders del PP i Cs amb una estratègia que trasllada el missatge inequívoc que si la situació no es pot controlar amb el reforç policial que hi ha avui en dia, i la presència efectiva del CNP a Catalunya, sempre es pot fer amb altres instruments.

El model de Miquel Buch

■ Tot i l'evidència que la major presència de policies espanyols a Catalunya no és una qüestió gratuïta, el conseller d'Interior, Miquel Buch, es va entossudir ahir a defensar la vigència del model de seguretat propi de Catalunya i que ara per ara es mantenen plenes les competències que li atribueix la legislació. Entre aquestes hi ha les competències plenes en matèria d'or-

dre públic. Buch ho va argumentar així en la seva compareixença d'ahir a la tarda, després d'un matí complicat de reunions al Palau de la Generalitat amb el president Torra i altres consellers. Buch va insistir que el que hi ha aquests dies és una simple qüestió de coordinació policial i que les competències es mantenen intactes.

Pilotes de goma

■ El que sí que és una evidència és que el desplegament dels antidisturbis del CNP està laminant, si més no, les competències del Parlament de Catalunya. La cambra de representació catalana va votar en el seu dia prohibir l'ús de les pilotes de goma que aquests dies s'estan disparant repetidament pels carrers de Barcelona. El desplegament d'aquest cos també pot dificultar la tasca de control que el Parlament, sempre molt exigent en matèria de seguretat i llibertats individuals, ha fet de l'actuació de les forces de seguretat a Catalunya.

Irídia denuncia

■ L'increment d'efectius de policia al carrer, i l'increment de la violència utilitzada, no ha fet desistir, fins ara, de la presència de manifestants al carrer, que ahir van tornar a sortir de manera massiva. Tampoc ha fet desistir els col·lectius que treballen en la defensa dels drets humans, com és el cas d'Irídia, que ha fet un recull de pràctiques policials il·legals que s'han detectat, ja sigui en les càrregues a l'aeroport o a Barcelona. En aquest sentit es parla de cops de porra al cap, a persones en situació de vulnerabilitat, i també es denuncia l'incumpliment de la llei que obliga els agents a anar identificats amb una numeració concreta, tant a la part frontal de l'uniforme com a la part posterior. Aquest col·lectiu, i d'altres com ara Alerta Solidària, també ha denunciat el retorn de les pilotes de goma a Catalunya. ■

**FIRA
DEL BOSC**
El 19 i 20 d'octubre
vine a Sant Celoni!

Consulta totes les activitats a
www.santceloni.cat/setmanadelbosc

- ✓ Venda de productes de la terra
- ✓ Espai de vi i gastronomia
- ✓ Tallers, jocs familiars i d'aventura
- ✓ Música
- ✓ Xerrades i presentacions
- ✓ Mostra de treballs de bosc

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Concentracions de protesta al carrer Marina de Barcelona i a la plaça del Vi de Girona, que van acabar en aldarulls i amb crema de contenidors ■ ORIOL DURAN / ÒSCAR PINILLA/ EFE

Les quatre capitals viuen una tercera nit d'incidents

■ Manifestants molt joves omplen les concentracions de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida, on tornen la crema de contenidors i les càrregues ■ Els Mossos estrenen el camió d'aigua a pressió

M.P. / Ò.P. / J.R.
BARCELONA / GIRONA

Estudiants universitaris i també adolescents van omplir ahir les concentracions convocades pels CDR a Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida en la tercera jornada de protesta per les elevades condemes als independentistes catalans, que van acabar novament amb fortes càrregues policials, amb ferits de bala de *foam* i contenidors i cotxes cremats. En altres ciutats catalanes també es va viure força tensió amb les concentracions i les càrregues policials. Els Mossos van estrenar el camió d'aigua a pressió, al passeig de Sant Joan de Barcelona.

La convocatòria de pro-

testa dels CDR al carrer Marina amb Gran Via de Barcelona va aplegar unes 22.000 persones, segons l'Ajuntament de Barcelona. La majoria eren estudiants, també parelles i grups d'amics, que cridaven ben fort: "Llibertat presos polítics!", "Fora les forces d'ocupació" i xiulaven amb ganes l'helicòpter que cada cop volava més baix sobre la munió de concentrats, que omplien el carrer Marina, des del carrer Diputació fins a l'Auditori. En la convocatòria es va demanar portar paper de vàter "per netejar tota la merda" de la repressió, i una hora després de la concentració, van volar rotlles i rotlles de paper a l'aire, creant una imatge visual espectacular.

Els concentrats es van dirigir cap al Departament de l'Interior per demanar la dimissió del conseller Miquel Buch. La seu era blindada amb tanques i antiavalots, i a les nou del vespre, el to reivindicatiu i festiu alhora es va tornar violent liderat per una minoria d'encaputxats. Els Mossos van carregar al passeig de Sant Joan cap a la Gran Via i els manifestants es van dispersar en dues illes de l'Eixample, on uns activistes molt joves van superar els que s'oposaven a malmetre el mobiliari urbà i van cremar contenidors, als carrers Bailèn i Roger de Flor, on van afectar cotxes. Es van produir 45 incendis alhora a l'Eixample. A les deu de la nit, van obrir el

trànsit a la Gran Via i els Mossos van usar el camió d'aigua a pressió, on una hora després continuaven els enfrontaments. A més de ferits, es tenien molèsties pel gas pebre.

A Girona, unes 20.000 persones es van concentrar a les vuit del vespre a la plaça del Vi convocades pel CDR sota el lema *Els terroristes sou vosaltres* i amb una imatge del conseller d'Interior. A quarts de nou, els concentrats es van posar a caminar i va semblar que es dirigien a la caserna de la Guàrdia Civil i es van desviar posteriorment cap a la delegació de la Generalitat a Girona. Després d'uns minuts, uns 5.000 dels concentrats es van dirigir cap a la Subdelegació del Go-

vern espanyol, on es van viure les primeres escenes de tensió amb crits i llançament d'objectes contra la policia. Llavors, a la plaça U d'Octubre van començar les càrregues. Van resultar ferits dos nois i una noia, per bala de *foam*.

Atropellat a Tarragona

A Lleida, es van manifestar per protestar per la detenció de nou persones la nit de dimarts. La concentració es va fer a la plaça Europa, molt a prop de la comissaria dels Mossos. La concentració es va donar per dissolta a dos quarts de deu de la nit.

A Terrassa, la manifestació convocada pels CDR va arrencar del raval de Montserrat, on hi ha l'Ajuntament, i es va diri-

gir cap a la comissaria de la Policia Nacional. En arribar-hi, els manifestants es van trobar amb sis furgonetes dels antiavalots de la Policia Nacional i hi van seure al davant. A Tarragona, els concentrats es van moure de forma itinerant intentant, segons les seves pròpies paraules, evitar càrregues dels Mossos. Es movien ràpid, amb segudes o talls de vies de pocs minuts. Un vehicle dels Mossos va atropellar un noi, segons unes imatges. A Reus, els moments de més tensió es van viure a les portes de la comissaria dels Mossos quan un manifestant va tirar una tanca a un dels agents.

Al matí, els estudiants d'institut van ser els que més van rebre en protagonitzar la majoria dels talls de trànsit en la seva primera jornada de vaga. Els antiavalots de les dues policies els van fer fora a cops de la ronda Litoral de Barcelona, dels accessos a la C-58 a Sabadell, de la C-60 a Argenton o de l'N-II a Vilassar de Mar. I, en una protesta contra el líder de Cs, Albert Rivera, al districte d'Horta, hi va haver dos detinguts i un ferit. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La sentència del procés enfronta els diputats britànics

El govern de Johnson refusa demanar a la UE sancions contra Espanya, i Flandes aprova una condemna

Daniel Postico

Londres

La sentència del Suprem contra els presos polítics catalans també ha provocat un intens debat al Parlament britànic. Diputats nacionalistes gal·lesos, liderats per Hyzell Williams i secundats pels nacionalistes escocesos, van demanar al govern de Boris Johnson que sol·licités a les institucions europees pertinents "l'obertura d'un procediment contra l'Estat espanyol fent valer l'article 7 del Tractat de la Unió Europea per l'actuació en la crisi catalana". Consideren que l'Estat espanyol ha trencat "els valors de respecte, democràcia, justícia i drets humans continguts en l'article 2 del tractat europeu".

El secretari d'estat per a Europa, Christopher Pincher, en representació del govern, va respondre que "es tracta d'un tema d'Espanya" i que "el Regne Unit dona suport a l'estat de dret i deixa clar que els líders polítics, com qualsevol altra persona, tenen l'obligació d'actuar d'acord amb la llei".

"Imposar penes criminals no és la manera de fer front a un problema polític", va reclamar Hyzell. Pincher li va recordar que els condemnats "tenen dret a apel·lar al Tribunal Constitucional espanyol i al Tribunal Europeu de Drets Humans, que són els que han de decidir".

"És cert que és un tema espanyol, però és horrible perquè recorda un antic règim", li va etzibar el conservador Desmond Swayne. "La justícia espanyola és transparent i robusta", va replicar Pincher. Per la seva banda, la laborista Emily Thornberry va lamentar que "el que vam veure [dilluns] és l'equivalent judicial a l'actuació policial de l'1-O, inneces-

El diputat flamenc Karl Vanlouwe durant el debat ■ ACN

sari, duríssim i totalment contraproductiu".

Thornberry també va preguntar al president del Parlament, John Bercow, si Carles Puigdemont podria viatjar al Regne Unit sense ser arrestat per ser extradit. "Serà benvingut", va dir Bercow.

La sentència del judici contra el procés ha estat

La frase

"És cert que és un tema espanyol, però és horrible perquè recorda un antic règim"

Desmond Swayne
DIPUTAT CONSERVADOR

molt criticada al Regne Unit per mitjans de referència. En un editorial, el *Financial Times* va denunciar que "les penes de presó no poden solucionar la crisi de Catalunya" i va advertir que podria "radicalitzar l'opinió secessionista i amplificar la reacció espanyola en contra". Mentre que un article d'opinió de *Bloomberg* assegurava que "les sentències no són europees".

Flandes

D'altra banda, segons l'ACN, el Parlament flamenc va aprovar ahir per unanimitat una resolució que "condemna" la sentència de l'1-O contra els líders independentistes i dona suport a l'alliberament dels presos. Amb el suport de tots els membres de la cambra presents, el text exigeix al govern flamenc que convoqui l'ambaixador espanyol per traslladar "la inquietud" sobre els fets. La resolució, impulsada pels nacionalistes flamencs, els democratacristians i els liberals, també reclama un "paper mediador" de la Comissió Europea i fa una crida al diàleg entre Madrid i Barcelona. La resolució demana al govern flamenc que insti el govern i l'executiu espanyol a mantenir un "diàleg polític" per trobar "una solució pacífica i sostenible".

El partit d'extrema dreta Vlaams Belang també va presentar una resolució que proposava estudiar "sancions" contra Espanya si els presos no són alliberats, però que va ser tombada per la majoria de la cambra. ■

La Catllaràs

Diumenge 20 d'octubre de 2019
Sant Julià de Cerdanyola

Ruta llarga: 52km i 2300m de desnivell +
Ruta mitjana: 32km i 1400m de desnivell +
Ruta curta: 18km i 700m de desnivell +
+ Modalitat E-Bike i Catllaràs Kids by Krypton

Sortida 08:30h

www.lgcatllaras.com

Segueix-nos

Organitza: Col·labora: Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola Consell comarcal del Berguedà

SORTEIG D'UN MAGNIFIC CAP DE SETMANA ENTRE TOTS ELS PARTICIPANTS!
Inscriu-te a La Catllaràs i guanyes un cap de setmana fantàstic a la Terra de Baga (www.terradebaga.cat) per a dues persones, gestions de GuiesBtt.cat. Reglem (dues entrades per un cap de setmana pedinant entre vinyes i degustant els vins de la D.O. Pla de Baga).

The pedinte? GuiesBtt.cat

BARRAQUES GO!

Descobreix un paisatge, caça barraques i guanya premis.

Del 19/10/2019 fins al 17/11/2019

Castelloí
Vallbona d'Anoia
La Torre de Claramunt

VINE A JUGAR!
Descarrega't GRATIS l'APP de Natura Local i fes les rutes dels 3 municipis

PREMIS PER A TOT HOM

Sorteig d'un vol en globus entre tots els participants

Consulta tots els premis a www.anoiaturisme.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Mireia Rourera

De cop apareix la policia disparant

La concentració era pacífica. Unes quaranta mil persones hi havia entre el passeig de Gràcia i el carrer Mallorca fins a Llúria, que és on hi ha la delegació del govern espanyol, davant de la qual s'havia de fer una encesa d'espelmes (o de mòbils). Com en totes les convocatòries d'Òmnium i l'ANC la gent cantava *Els segadors*, cridava que els carrers sempre seran nostres i demanava la llibertat dels presos polítics. Als càntics últimament se n'hi ha afegit un de nou: "A por ellos." Hi havia gent de tot, com sempre. Molta gent gran, molta de jove, alguns amb cadires de rodes, unes famílies amb cotxets i nens petits, senyores amb bosses de mà, altres amb motxilles, alguns –ja professionals de les manifestacions– amb aquests bastons cadira del Decathlon en què et pots asseure, turistes i curiosos. També uns joves que duïen una pancarta que deia: "Soc espanyol i em sento espanyol però estic en contra de la sentència i m'avergonyixo del meu govern." Tots els manifestants, doncs, amb ganes de denunciar una sentència injusta.

La concentració, que havia començat a les set de la tarda, es va desconvocar poc abans de les nou. Pels crits que se sentien s'intuïa que alguna cosa passava davant de la delegació del govern, però els qui estaven al passeig de Gràcia no veïen res de tanta gent que hi havia. Després vam saber que els Mossos havien carregat. I no només això: diversos testimonis van explicar que havien quedat encerclats i que els Mossos no els deixaven sortir ni amunt ni avall, ni

Policies espanyols amb porres i escopetes pujant, dimarts, pel passeig de Gràcia ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

a dreta ni a esquerra. "Els Mossos han començat a pegar amb porres i a disparar quan algú ha tirat una cosa encesa a terra." "I no ens podíem moure d'on érem, no podíem marxar", van dir.

El que sí que van veure els manifestants que estaven al passeig de Gràcia va ser com pocs minuts després que l'acte quedés desconvocat i quan encara no eren les nou del vespre, una columna de policies estatals pujaven disparant. Disparant salves i pilotes de goma. Anaven un al costat de l'altre en fila i ocupaven tot el passeig

de Gràcia en la seva amplada. Pujaven amb l'escopeta a la mà. "Que venen, que venen, correu, correu." I la gent que no feia ni cinc minuts que cantava i duïa una espelma a la mà va haver de córrer i amagar-se als portals i a les entrades dels aparadors atemorits per no rebre. Eren policies espanyols, antidisturbis. I així va començar tot. Darrere aquests policies espanyols que anaven disparant i atemorint a tothom (els trets, siguin del que siguin, fan molta por), alguns incontrolats van començar a atacar-los tirant-los coses. Semblaven poli-

cies de paísà, infiltrats. Molta gent ho pensava dimarts i ho pensa encara. En tot cas era gent que sabia què estava fent: volia la reacció policial.

I sense saber què havia passat ni com, una concentració que era pacífica es va convertir en un infern. En menys de cinc minuts. Quan la policia es va abraonar contra la gent ningú estava fent res. Va ser després, com a conseqüència d'aquesta incursió, que els "descontrolats" van començar a llançar objectes a terra i a cremar-los, a tirar tanques metàl·li-

ques contra els agents. N'hi havia desenes. Aleshores van aparèixer les furgonetes dels Mossos perseguint, a tot drap, la gent al mig del passeig de Gràcia. ("No us mereixeu la senyera que porteu", els cridaven. I també: "Vergonya em faria ser policia.")

Quan els policies van anar pujant cap als Jardinetes de Gràcia, va quedar buida la cruïlla del passeig de Gràcia amb Mallorca, allà on hi ha la joieria Suárez. Havien caigut motos a terra, hi havia sabates i vambes "perdudes", motxilles i estelades, ulleres, mòbils. El que li havia caigut a la gent en la seva fugida. Un noi estava estès a terra amb l'espatlla que li havia sortit de lloc i una noia intentava tornar-la-li a col·locar.

Els agents espanyols van pujar pel passeig de Gràcia disparant contra gent que no feia res

Tot anava tan ràpid que et desvistaves mirant el que havia quedat estès a terra i quan aixecaves de nou els ulls havien aparegut fogueres a cada cantonada i al mig del passeig de Gràcia. A cada cantonada hi havia furgonetes de la policia amb els seus llums i sirenes i, damunt de tots, l'incombustible helicòpter. Semblava una guerra. I els disturbis es van anar estenent com una taca d'oli sense saber com. Van durar fins a la matinada. I una cosa: la majoria de gent jove anava amb la cara mig tapada perquè així els ho diuen per les xarxes socials. Aquest punt hauria d'obrir un debat. ■

Treuen la bandera espanyola i en posen una de negra, a Girona

Òscar Pinilla
GIRONA

La façana de l'ajuntament de Girona es va despertar ahir sense la bandera espanyola. Al seu lloc, hi van penjar la bandera de caire independentista que commemora el tricentenari de la guerra de Successió, que és de color negre i que

té dibuixada una estrella i una creu en forma de X –la creu de santa Eulàlia– de color blanc. Fons del govern municipal van assegurar que es tracta d'una "acció anònima" i que treballaven perquè es torni a la situació habitual el més aviat possible. La imatge que lluïa ahir la façana era la de la bandera negra i la

senyera hissades fins al cim del pal, i l'europea i la bandera de la ciutat abaixades. L'acció sorpresa no va ser reivindicada per cap col·lectiu independentista.

El portaveu de Ciutadans (Cs) a l'Ajuntament de Girona, Daniel Pamplona, considera que "s'han creuat totes les línies vermelles" amb la substitució

de la bandera espanyola a la façana consistorial per una bandera negra que significa "lluitar sense treva". Pamplona exigeix "la immediata restitució", recorda que "s'està infringint la llei de banderes" i sol·licita al govern de Marta Madrenas que investigui qui ha penjat la insígnia i se'l sancioni. ■

La bandera negra i la senyera, que estaven hissades ahir fins al cim del pal, a la façana de l'ajuntament de Girona ■ EPA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Gemma Busquets Ros

Una manifestant amb el puny alçat de resistència davant dels Mossos a la Gran Via de Jaume I ■ MANEL LLADÓ

Ball de bastons

Del *Bella Ciao* al *Torna, torna Serrallonga*. Les cançons diuen molt de la revolució i, en aquest cas, en la seguda amb espelmes de Girona es va passar de l'himne de la resistència partisana al cant bandoler popular. Els músics de L'Escamot van convidar els concentrats, més de 9.000 persones, que durant dues hores van ocupar la Gran Via de Jaume I, on hi ha la Subdelegació del Govern espanyol, a entonar càntics entre la lectura de cartes dels presos.

Encesa d'espelmes i cants; l'esperit eucarístic impregnava la protesta. Des de la tarima, situada a l'encreuament amb el carrer Séquia, Sergi Font, president d'Òmnium Gironès, va invocar el "Ho tornarem a fer" de Jordi Cuixart. Font va llegir la carta de Cuixart en la qual explicava com havien rebut la sentència: "L'única resposta és la reincidència." Crits de "Fora el Borbó" es van sentir amb força a la Girona antimonàrquica quan Sergi Font, llegint Cuixart, va recordar que Felip VI és el principal responsable de la violència institucional. El text de Cuixart servia per tancar l'acte amb música; es poden manllevar himnes, però *L'estaca* i el cant de *Els segadors* es canten amb més fermesa i convicció. Cuixart recordava que dilluns, feta pública la sentència, havia estat un dia "de gran autoestima" i exemple de "la lluita no-violenta com a protecció de les llibertats col·lectives". Desconvoada la seguda, l'ANC Girona havia repartit uns

5.500 cartells de denúncia per "enganxar" la ciutat, sobretot les façanes i emblemes de les empreses de l'Íbex 35". Els concentrats van dipositar les espelmes, algunes dibuixant llaços, ajuntant-les en cercles, per il·luminar l'asfalt, mentre marxaven o enganxaven cartells.

A la Subdelegació del Govern espanyol hi havia, des del vespre, un fort dispositiu policial amb l'accés pel carrer Bonastruc de Porta tallat. A dos quarts de nou, amb l'acte acabat, començava a tibar-se l'ambient a banda i

L'ANC Girona condemna les actituds provocatives i les càrregues policials i es referma en la lluita no-violenta

banda de l'edifici; alguns dels manifestants, encaputxats, van començar a llançar espelmes i altres objectes al cordó policial dels Mossos, a més d'arrancar les tanques metàl·liques de protecció. Per megafonia, els agents van alertar que actuarien si no cessaven els llançaments. Al cap d'un quart d'hora, els Mossos van començar a dispersar els manifestants carregant per la Gran Via de Jaume I en direcció a l'Eixample, cap a la plaça de l'U d'Octubre i la Policia Nacional per la banda de Correus. Moltes corredisses i crits cap als carrers adjacents buscant refugi. Els més grans o els pares que es-

peraven els fills, de la concentració, recordaven haver corregut al mateix lloc durant la Transició. De les càrregues a les salves per dispersar la multitud, després va venir el llançament de projectils de foam, que van ferir un jove. La calma tensa va continuar bona part de la nit a l'encreuament de Jaume I amb carrer Nou i Marquès de Camps, on els activistes van construir barricades amb contenidors. Les espelmes s'anaven apagant però el foc s'encenia a la plaça de l'U d'Octubre, on els CDR van reagrupar la protesta amb uns 300 joves. Els organitzadors de l'acte van fer de mitjancers mentre la nit es flamejava amb focs de camp a la plaça, crema de cartrons, crits de "Fora les forces d'ocupació", i sopar al carrer, amb flaires de pizza per emportar-se en un local de 24 hores de la plaça. Tot i l'arribada de més policia, l'ambient es va destensar i cap a mitjanit, amb la marxa i el replegament dels antiavalots, els manifestants aplaudien victoriosos i també enfilaven el camí cap a casa. La mateixa nit, l'ANC Girona va condemnar les accions violentes i les actituds provocatives "vinguin d'on vinguin" i va recordar la mediació del grup de voluntaris que ho intentaven evitar. *Imagine*, de John Lennon, sonava de fons mentre els organitzadors de la seguda desmuntaven l'escenari, les espelmes s'apagaven, la cera s'enganxava a la via i la brigada municipal retornava els contenidors, de la posició de barricada, al seu lloc.

Federació d'Ateneus de Catalunya

AGENDA D'ESPECTACLES

La Federació d'Ateneus de Catalunya no publica l'agenda cultural d'aquesta setmana en solidaritat amb els presos polítics i els líders socials empresonats.

La FAC ha suspès els actes previstos per aquest cap de setmana, i s'adhereix a la vaga general prevista per demà divendres 18 d'octubre.

Oriol Junqueras: 13 anys de presó per sedició i malversació.

Jordi Turull: 12 anys de presó per sedició i malversació.

Raül Romeva: 12 anys de presó per sedició i malversació.

Dolors Bassa: 12 anys de presó per sedició i malversació.

Josep Rull: 10 anys i mig per sedició.

Joaquim Forn: 10 anys i mig per sedició.

Carme Forcadell: 11 anys i mig per sedició.

Jordi Sànchez: 9 anys per sedició.

Jordi Cuixart: 9 anys per sedició

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

GIRONA

- Malgrat**
 - La marxa sortirà a les 8.30 h en direcció a Santa Susanna per l'N-II.
- Pineda de Mar**
 - Seguint tot el recorregut per l'N-II, els caminants arribaran cap a les 10.15 h a Pineda de Mar, on està previst que hi hagi un avituallament per recuperar forces.
- Arenys de Mar**
 - L'hora prevista d'arribada és a dos quarts de dues del migdia. A Arenys es dinarà i està previst que la marxa continuï el recorregut en direcció a Mataró a les tres.
- Premià**
 - S'espera que cap a les dos quarts de vuit s'arribi a Premià. S'ha habilitat el poliesportiu municipal per sopar i dormir.
- Tram de divendres**
 - De Premià sortiran a dos quarts de nou per l'N-II i la C-31 en direcció a Barcelona.

VIC

- La Garriga**
 - La sortida està prevista per a dos quarts de vuit del matí. Els participants es dirigiran a Llerona per la C-17 i més tard cap a Granollers per l'N-152.
- Granollers**
 - Cap a les deu del matí està previst que passin per Granollers, on hi haurà un avituallament. Després continuaran per la C-352 i la C-17 per arribar a Parets via Lliçà de Vall.
- Parets**
 - Arribada a les 13 hores. Dinar. Sortida a les 14.30 h en direcció a Mollet per la C-17, des d'on es dirigiran cap a Polinyà per l'AP-7.
- Sabadell-Sant Quirze**
 - La marxa està previst que arribi a Sabadell per la B-140 abans de les sis. Continuarà pel nucli urbà fins a Sant Quirze, on passaran la nit al pavelló municipal.
- Tram de divendres**
 - De Sant Quirze sortiran a les vuit del matí en direcció a Barcelona per la C-58.

BERGA

- Manresa**
 - A les 8.45 h sortiran de Manresa en direcció a Castellgalí per la C-55. Després continuaran per la C-14 fins a Sant Vicenç de Castellet.
- Olesa de Montserrat**
 - Està previst que els caminants arribin per la C-14 a Olesa de Montserrat a la una del migdia, des d'on es dirigiran a Torroella.
- Vacarisses**
 - Hora d'arribada prevista, cap a les 14.15 h. Vacarisses és el poble on es dinarà per continuar el recorregut cap a Terrassa seguint l'autopista C-58.
- Sant Quirze del Vallès**
 - Al pavelló de Sant Quirze s'aplegaran els participants de la marxa que procedeix de Berga.
- Tram de divendres**
 - De Sant Quirze sortiran a les vuit del matí en direcció a Barcelona per la C-58.

TÀRREGA

- Igualada**
 - L'horari de sortida en direcció a Castellolí per l'A-2 està previst per a les vuit del matí.
- Castellolí**
 - La marxa està previst que passi per Castellolí a les 10.15 h del matí i que continuï per la mateixa A-2.
- El Bruc**
 - L'arribada està prevista cap a dos quarts d'una del migdia. Aquí la columna de Tàrrrega farà el dinar del segon dia per sortir a dos quarts de tres cap a Martorell.
- Martorell**
 - L'horari previst d'arribada és a les vuit del vespre. A Martorell, que també rep els participants en la marxa de Tarragona, s'ha habilitat el recinte de Ca n'Oliveres.
- Tram de divendres**
 - De Martorell sortiran cap a Barcelona a les 7.15 h seguint l'N-II i l'A-2.

TARRAGONA

- Vilafranca**
 - Sortirà a les set del matí en direcció a Sant Sadurní seguint el recorregut de l'AP-7.
- Torredembarra**
 - Després de 13 quilòmetres es preveu que la marxa, que anirà per l'N-340, arribi a Torredembarra a dos quarts d'onze del matí.
- Sant Sadurní**
 - Està previst que els participants facin una aturada per dinar a Sant Sadurní. L'horari previst d'arribada a Sant Sadurní és la una del migdia.
- Martorell**
 - Aquesta marxa, com la de Tàrrrega, acabarà a Martorell el segon dia, on es passarà la nit, també al recinte de Ca n'Oliveres.
- Tram de divendres**
 - De Martorell sortiran cap a Barcelona a les 7.15 h seguint l'N-II i l'A-2.

En marxa

Desenes de milers de persones prenen part en les cinc marxes per la llibertat en protesta per la sentència del procés ■ Torra participa en un tram de la de Girona junt amb l'exlehendakari Ibarretxe

Virtudes Pérez
BARCELONA

Desenes de milers de persones van començar a caminar ahir des de cinc punts diferents de Catalunya en protesta per la sentència del procés. Són cinc marxes simultànies, multitudinàries, que representen una nova forma de mobilització col·lectiva fins ara inèdita i que confluiran totes demà a Barcelona coincidint amb la manifestació convocada al vespre amb motiu de la vaga general. Organitzades per l'ANC i Òmnium Cultural, les cinc columnes que van sortir de Girona, Berga, Vic, Tarragona i Tàrrrega van anar arreple-

gant més gent pel camí. L'ambient va ser festiu. Els participants, a banda de banderes, pancartes i carmanyoles, portaven també gralles, gegants, xiulets. Tot el que fos necessari per fer sentir la seva veu, una veu unitària en la defensa dels drets i les llibertats.

La marxa més matiner de totes va ser la de Tàrrrega, que va sortir a les set del matí. Unes 2.000 persones, amb motxilles, bon calçat i estelades van començar a caminar des de la plaça del Carme en direcció a la Panadella on van fer una aturada per dinar. Alguns van tornar però d'altres van continuar fins a Igualada on havien

de passar la nit. Van protagonitzar diferents talls de trànsit, en concret a l'A-2 direcció Barcelona.

A Tarragona, la sortida va ser a dos quarts de vuit, des del passeig de les Palmeres. Hi van participar, en el primer tram, l'alcalde de Tarragona, Pau Ricomà (ERC); el conseller de Territori, Damià Calvet, i el cap de llista de Junts per Catalunya, Ferran Bell. La marxa de Tarragona va anar sumant participants al llarg del camí. En el primer tram, al llarg de l'N-340, alguns cotxes van haver de reduir la marxa i anar ben bé pel voral perquè els manifestants ocupaven bona part de la calçada. Segons els

Les xifres

6 marxes acabaran participant en la protesta multitudinària. A les cinc oficials se'n sumaran una des de Castelldefels

100 quilòmetres és la distància que s'haurà recorregut al llarg dels tres dies de caminada.

organitzadors, quan van arribar a Torredembarra, on s'havia preparat una zona d'avituallament, hi havia 5.000 persones, però en aquest punt s'hi va afegir molta més gent que havia arribat fins allà des d'altres llocs. A la marxa de Tarragona es van arribar a comptabilitzar més de 7.000 persones.

Va ser precisament a Torredembarra on s'hi va afegir el vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Maurí, que va mostrar la seva preocupació per les imatges d'actuacions policials dels últims dies i va dir que esperen explicacions dels dispositius policials "que actuen amb una violència desmesurada

davant d'un moviment pacífic". També es va queixar que la policia espanyola "continuï llançant pilotes de goma i que hi hagi gent que hagi perdut un ull quan estan prohibides" a Catalunya.

A Girona la marxa va començar a les 9 del matí. Va sortir de la plaça de l'U d'Octubre i entre les persones que van participar hi des del minut u hi va haver la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, i també familiars de Dolors Bassa i de Carles Puigdemont.

Torra

A la marxa de Girona s'hi va sumar el president de la Generalitat, Quim Torra, acompanyat del l'exlehendakari Juan José Ibarretxe. Torra va fer el recorregut entre Caldes de Malavella i Sils, i va aprofitar l'ocasió per destacar que "la violència no ens representa ni ens representarà mai", en referència al "moviment independentista català".

A Berga, prop d'un miler de persones van enfilear la C-66 cap a Gironella. Havien quedat a les vuit del matí a la plaça Gernika i van sortir immediatament. En aquest cas una

A dalt, la capçalera de la marxa que va sortir ahir de Vic en direcció a la Garriga, on havien de passar la nit. A baix, un moment de la marxa de Berga ■ POL ASENSI / ANC

desena de tractors tanquen la marxa a mesura que la marxa avançava s'hi anava incorporant gent, especialment del sud del Berguedà i el nord del Bages. A Gironella es van viure moments d'especial emoció quan els manifestants van ser rebuts per la població, amb els crits de "Llibertat presos polítics".

També va ser especialment intens el trajecte dins del túnel de Puig-reig, on els manifestants, acompanyats per gralles, corejaven cançons.

A Vic, centenars de persones es van reunir a la plaça 1 d'Octubre a dos quarts de nou per iniciar la seva marxa. Molts portaven motxilles i estores per

passar la nit fora. Cap a les 9 van començar a caminar amb una vintena de tractors a la capçalera, camí cap a la C-17. En aquesta marxa van participar també alguns familiars dels presos i els exiliats, entre ells la dona de Jordi Turull, Blanca Bragulat; la germana de Toni Comín, o la dona de Quim Forn, Laura

Masvidal. També hi va participar Marta Torrecillas, una de les ferides l'1-O.

Avui i demà

Després de la primera nit, les cinc marxades continuen avui en direcció al seu pròxim destí. Demà, de les cinc en quedaran tres, ja que les marxades de Vic i Berga desemboquen a

Les frases

“La violència no representa ni representarà mai el moviment independentista”

Quim Torra
PRESIDENT DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

“La policia ha actuat amb una violència desmesurada davant d'un moviment pacífic”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL DE BARCELONA

Sant Quirze del Vallès, on s'ha habilitat un espai per sopar i dormir al pavelló municipal, i les de Tarragona i Tàrrrega acabaran a Martorell, on passaran la nit al recinte de Ca'n'Olivares, segons ha informat l'ANC.

S'espera, que, igual que va passar ahir, les marxades també provoquin talls de trànsit al llarg del seu recorregut. Ahir, els talls van afectar especialment diferents trams de l'A-2, la C-16, l'N-340, la C-31 i l'AP-7. En concret, al seu pas pel peatge, els manifestants cridaven consignes com ara “No volem pagar, l'AP-7 serà sempre nostra”.

Les cinc marxades per la llibertat organitzades per l'ANC i Òmnium continuaran divendres al matí en direcció a Barcelona. L'últim dia està previst que hi

hagi una sisena columna que faci el recorregut entre Castelldefels i Barcelona. La previsió és que l'últim dia es camini només mig dia per així poder participar en la gran manifestació prevista a la tarda coincidint amb la vaga general.

Aquestes marxades, inèdites fins ara a Catalunya, estan inspirades en d'altres que han tingut una gran transcendència, com ara la Marxa sobre Washington pel Treball i la Llibertat, de Martin Luther King, o la Marxa de la Sal, de Gandhi. L'objectiu, segons els organitzadors, “és apoderar la ciutadania i teixir una resposta de país massiva i no-violenta a favor de l'autodeterminació, de la llibertat de les preses i els presos polítics i les exiliades i els exiliats i contra de la repressió”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Passes per la llibertat

MASSIVA • La marxa que va sortir ahir de Girona aplega més de 10.000 persones **MISSATGE** • El president Quim Torra, que va participar en el tram entre Caldes i Sils, va destacar que iniciatives així mantenen activa la lluita per l'autodeterminació **DIVERS** • Grups d'amics, polítics, companys de feina, jubilats, famílies o estudiants, entre els assistents a la caminada

Gisela Pladeveya
GIRONA

Per arribar lluny, un bon consell sempre ha sigut caminar junts. És un lema inspirador que ahir es va tornar a materialitzar, quan a primera hora van arrencar les Marxes per la Llibertat. El punt de partida de la que va començar a Girona va ser en un lloc ple de simbolisme: la que havia sigut la plaça de la Constitució per passar a ser la de l'U d'Octubre del 2017. S'hi van aplegar unes 7.000 persones, equipades totes amb motxilles, i algunes també amb la màrfeiga i el sac de dormir per passar la nit. Part de les bosses es van poder deixar en una furgoneta, que es va encarregar de portar-les directament fins a Malgrat de Mar (la població on va dormir la riuada de gent que va formar part d'aquesta columna). L'objectiu inicial, però, va ser arribar a peu a Sils, on es va fer parada per dinar. Va ser una primera bona tirada de 25 quilòmetres aproximadament i, per això, una hora abans de començar a caminar, a la mateixa plaça s'hi va viure el clàssic esmorzar per agafar forces. Es va repartir cafè, coca i pastes, mentre la colla La Fal·lera Gironina amenitzava amb música i danses populars, com ara el ball de bastons. Diversos tractors, a més, es van unir a l'esdeveniment i es van situar a l'avinguda Jaume I, on el so de la batucada del grup de percussió dels Taxeks de Celrà va donar el tret de sortida.

"M'és igual on dormir. Allà on sigui! Mentre no falti l'aigua ja n'hi ha prou", deia Ferran Picart, un veí d'Arenys de Mar que tenia previst caminar durant tres dies, amb l'horitzó de culminar el recorregut demà, a Barcelona. Per participar en la que va sortir a les 9 h des de la capital gironina, va arribar a la ciutat dimarts amb tren. "Hem de col·laborar en tot el que puguem. I, com més siguem, més força farem! Que la festa sigui maca!", hi afegia. En el trajecte, de fet, va circular la bona notícia que aquesta columna ja tenia més de 10.000 participants. I és que en diversos municipis per on es passava hi anava havent noves incorporacions. A Salt va ser on s'hi va ajuntar la primera colla grossa, que va rebre els companys i companyes que feia 20 minuts que caminaven amb crits enèrgics d'"Independència". I, tots junts, van entrar a l'AP-7, des del peatge de Girona Sud.

Fent passes de manera decidida hi havia molts grups d'amics, famí-

Participants en la columna que va arrencar de la capital gironina caminant ahir per l'AP-7, a l'altura de Caldes de Malavella. A baix, Torra i, a l'esquerra, l'exlehendakari Ibarretxe ■ JOAN SABATER / LLUÍS SERRAT

Ànims. Molts veïns i treballadors d'establiments sortien a gravar la marxa i a donar suport als participants. També hi havia gent animant des dels vorals de la carretera o des dels ponts de l'AP-7, on uns garrotxins van desplegar una immensa estelada.

lies, companys de feina, estudiants, persones que feien la ruta en solitari, jubilats i polítics, com ara el president de la Generalitat, Quim Torra; la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs; l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, o l'alcalde de Celrà, Dani Cornellà. Així mateix, hi va assistir la diputada al Congrés Montse Bassa, la germana de Dolors Bassa, que va desitjar que "no ens mobilitzem ni un dia, ni dos ni tres, sinó tants com sigui possible!". I, alhora, va destacar que la seva germana estava molt orgullosa de

les manifestacions de dilluns, però que, en canvi, no compartia algunes situacions que van tenir lloc dimarts. "No hem de tirar per la borda aquests dos anys i tot el sacrifici que s'està fent! El moviment independentista és pacífic. I la violència tan sols porta més violència. No regalem a l'Estat un 155", va indicar. A la columna gironina, a més, hi havia la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, que va recordar que justament ahir va fer dos anys de la trista efemèride de l'empresonament dels Jordis i va aprofitar per fer una

crida a "reafirmar-nos en la mobilització no violenta".

Entre la infinitat de persones que defensen aquesta via també hi ha Anna Iglesias, una veïna de Besalú que s'havia agafat tres dies de vacances que encara tenia pendents per realitzar la marxa. A pocs metres hi havia Manel Casanova, que dimarts va fer 65 anys. Anava acompanyat de vuit dels seus disset germans i germanes i de tres cunyats. Portava un llaç groc a la motxilla, la camiseta de l'11 de setembre passat, un pin on es llegia "100% República" i, tot i que caminava, duïa a les mans una bicicleta, amb la qual a la tarda va emprendre la tornada perquè havia de ser a Girona. Qui, en canvi, tenia el propòsit de recórrer en tres dies els 100 km que van de Girona a Barcelona era Josep Salvi, veí de Figueres. "En principi, estic molt animat. Porto roba per si plou o fa més fred i he agafat dues mudes de recanvi. El que em vull canviar almenys dos cops al dia són els mitjons per mantenir els peus frescos i bé."

Una gran pancarta amb el lema "Autodeterminació i llibertat. Prou repressió" encapçalava el recorregut

Després d'uns quilòmetres per l'autopista, la marxa va enfilel el camí per l'N-II. El president Torra s'hi va unir a Caldes de Malavella i va caminar fins a Sils. Anava acompanyat de l'exlehendakari Juan José Ibarretxe, que comentava a molts dels que el van anar a saludar que "el poble català és un encant de gent". Per la seva banda, Torra va posar en relleu que protestes com les Marxes per la Llibertat mantenen activa "la lluita per l'autodeterminació" de Catalunya: "Són una manifestació cívica i pacífica i, per tant, són un exemple magnífic de com volem aconseguir la llibertat".

A Sils, un home que participava en la caminada es va desplomar. En un primer moment alguns participants li van practicar els primers auxilis. Efectius del SEM també el van atendre *in situ* i, després, un helicòpter el va evacuar a l'hospital Trueta, on va quedar ingressat a la unitat coronària (està estable, amb pronòstic reservat). Va ser un dels pocs incidents que hi va haver a la marxa, marcada per l'eufòria col·lectiva i per la constatació que, un cop més, s'està fent història. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CRÒNICA

Pol Asensi

L'habitual anormalitat de Vic

Són les vuit del matí i el trànsit rodant a Vic torna a ser complicat. Ja és una habitual anormalitat, aquest tercer dia des que es va donar a conèixer la sentència, on les mobilitzacions han estat constants i el tall a la confluència entre la C-25 i la C-17, que obliga els camions a passar pel centre de la ciutat, ha estat gairebé actiu permanentment.

Aquest matí de dimecres, però, l'anormalitat ve provocada per l'inici de les Marxes per la Llibertat. A dos quarts de nou ha de sortir la columna des de la ciutat i milers de persones arriben, un dia laborable, per mostrar la seva indignació i reivindicació.

La columna comença el seu traçat amb una mica de retard i un ritme fluix. A davant de tot hi ha una desena de tractors, un grup de motoristes i també hi ha qui ha decidit fer-ho amb bicicleta. La immensa majoria, però, cami-

La gentada omplint tots els carrils del vial de la carretera de Vic cap a Barcelona, ahir al matí ■ POL ASENSI

nadors de totes les edats que amb pas ferm construïen una corrua impossible de veure'n el principi i el final alhora. Han dit els de l'organització que érem més de

5.000 persones.

La gent s'estén a la C-17, la carretera de Barcelona, ocupant els dos carrils direcció sud. Els voluntaris s'esforcen a demanar deixar

un carril d'espai per emergències, però de seguida es veuen desbordats. En un punt, fins i tot, hi ha qui salta la mitjana i talla durant uns minuts la circulació en sentit

nord. Els vehicles que pugen fan sonar el clàxon i animen la gent. La participació ha sobrepassat totes les previsions. Hi ha els estudiants, des dels més joves fins als universitaris, autònoms que s'han organitzat la feina per poder-hi ser, treballadors que s'han demanat un dia de festa o jubilats que no fallen a cap concentració. Hi ha qui fa un tram més curt, però també molta gent amb les maletes més grosses que porta màrfeques i sacs per dormir als llocs habilitats i fer els tres dies i 100 quilòmetres de la marxa.

La columna de Vic fa la seva primera parada a Tona, després dels 10 primers quilòmetres. Rebuta amb batucada i breu avitallament. Allà, ja hi ha 1.500 persones més a punt per incorporar-s'hi. Els organitzadors canvien els espais per albergar tanta gent: el dinar a Centelles es farà, directament, a la carretera. La columna deixa enrere la comarca d'Osona i segueix cap a Tagamanent, el Figaró i la Garriga. La marxa segueix la mateixa tònica. De gent, molta; reivindicació, tota; la mobilització, permanent.

RALLY DE Salou TAPES

18 > 27 10.2019

DEGUSTACIÓ + = 2'5€

i per als més petits: miniRALLY

Per a més informació: SalouFoodExperience SalouFood saloufoodexperience www.salou.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una de les columnes de les Marxes per la Llibertat al seu pas per l'A-2 a l'altura de Montmaneu, ahir al migdia, amb les muntanyes de Montserrat al fons ■ ACN

Les marxes fan multiplicar el nombre de carreteres tallades

■ Les cinc columnes van desplaçar-se pel mig de grans artèries de comunicació, que anaven reobrint a mesura que avançaven els manifestants ■ Els estudiants van prendre carrers i carreteres

M. Membrives / Ò. Pinilla
BARCELONA / GIRONA

La sortida de les Marxes per la Llibertat des de cinc punts de la geografia catalana va provocar ahir els primers talls viaris de la jornada, que es van mantenir fins a última hora de la tarda, quan cadascuna de les columnes va arribar a la seva destinació. A primera hora del matí es van tallar les vies des d'on sortien les marxes: l'A-2 a Tàrraga, la C-16 a Berga i l'N-340 a Tarragona totes en sentit Barcelona, a les quals poc després es van afegir l'AP-7 a Girona i la C-17 a Malla. Els trams tallats anaven variant a mesura que les marxes avançaven per l'itinerari previst.

Paral·lelament a les afectacions per les marxes, a la ciutat de Girona cap a 300 estudiants també van protagonitzar di-

versos talls de carrers de la ciutat durant tot el matí. Els joves van fer una seguda al carrer Barcelona, una de les artèries principals de circulació, i també una marxa a peu per punts clau de la ciutat: els jutjats, l'estació del TAV, la Subdelegació del Govern espanyol i la Delegació del Govern català. L'acció va provocar importants problemes circulatoris i va obligar la Policia Municipal a desviar el trànsit de vehicles. A la resta de la demarcació, els activistes van tornar a bloquejar la C-65, a Cassà de la Selva, l'endemà de la polèmica càrrega policial dels Mossos d'Esquadra. A la C-66, a Corçà, també hi va haver talls, i a la C-31 nord, a Torroella, i a l'A-26, a Olot, igual que a l'N-IIa, a Figueres, on uns 300 estudiants, que van fer accions per tota la ciutat, també van tallar la cir-

Les xifres

5

columnes de les Marxes per la Llibertat van provocar talls viaris durant tota la jornada.

300

estudiants van provocar talls als carrers de Girona i 300 més ho van fer a Figueres.

500

persones van bloquejar al vespre la carretera C-66 a l'altura del municipi de Celrà.

Talls puntuals al corredor mediterrani i a rodalies

Les incidències ferroviàries es van concentrar ahir al sud des de mig matí. El dia havia començat amb el tall de la línia d'alta velocitat entre Barcelona i Figueres a causa d'una incidència en la senyalització per "actes vandàlics", segons va informar Renfe. A les 11 h ja s'havia reprès la circulació. A primera hora també hi va haver talls puntuals que van interrompre la circulació entre les estacions de Mollerussa i

Lleida, que van afectar l'R12, i el servei va estar tallat una estona entre Canet i Sant Pol per la crema d'uns pneumàtics a la zona de vies i va afectar les línies R1 i RG1.

Entre les 13.20 i les 13.50 hores, un grup de manifestants va ocupar les vies a Vilanova i va fer interrompre la circulació entre Vilanova i Cunit. Va afectar les línies de rodalies que passen per aquest punt i també els trens de llar-

ga distància del corredor mediterrani. També hi va haver ocupacions de vies al tram entre Reus i Tarragona, que van afectar les línies RT1, R14 i R15. Aquestes dues últimes es van desviar per Valls per facilitar la mobilitat fins que a mitja tarda un tall de vies a Valls va impossibilitar l'ús d'aquesta via fins les 18 h. Els manifestants de Reus van ocupar les vies fins a dos quarts de vuit.

culació en rebuig per la sentència del Suprem. L'inici de les tres jornades de vaga d'estudiants de secundària i universitaris va provocar talls als carrers de nombroses ciutats i a les vies de comunicació. En algunes zones ahir va ser el dia amb més incidències des que va començar la protesta. Els manifestants van tallar el túnel de Bracons i la C-63 a la Vall d'en Bas, cosa que va obligar a fer desviaments per l'interior de la població i nombroses carreteres secundàries van quedar també afectades. A Celrà, unes 500 persones van tallar al vespre la carretera C-66.

A Badalona es va tallar l'autopista C-31 per primer cop des que dilluns van començar les protestes. Va ser un tall puntual en tots dos sentit de la marxa al migdia, quan també va quedar tallada la C-16 a Sant Cugat en sentit Barcelona. Cap a les cinc de la tarda es va tallar la ronda Litoral a l'altura de la sortida 21, en tots dos sentits, per una manifestació. Al vespre, els manifestants continuaven tallant la confluència entre la C-16 i la C-25 a Gurb, l'autopista C-32 a Mataró i Palafolls, la C-58 a Sant Quirze del Vallès i la A-2 a Esparreguera. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Seguiment desigual en l'inici de la vaga d'estudiants

■ Als instituts l'adhesió oscil·la entre el 8,8% de les comarques barcelonines i el 75,4% de les Terres de l'Ebre ■ A les universitats es mantenen les classes amb una assistència baixa i amb alguns incidents

R.M.B.
BARCELONA

La primera jornada de vaga de les tres que ha convocat el Sindicat d'Estudiants —avui s'hi suma el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans— es va saldar amb un seguiment irregular en instituts de secundària i en universitats. El seguiment als instituts va oscil·lar entre el 8,8% als serveis territorials de Barcelona Comarques i el 75,4% de les Terres de l'Ebre. A Lleida l'adhesió va ser del 39,6%; a la Catalunya Central, del 39,4%; a Girona, del 13,6%, i a Tarragona, del 26,3%, per citar-ne alguns. Són dades

referides als cursos de tercer i quart d'ESO, de primer i segon de batxillerat i als cicles de formació professional de grau mitjà i de grau superior. Els estudiants de secundària van protagonitzar diverses mobilitzacions, com ara la que va agrupar 400 alumnes que van tallar la Gran Via a l'altura de la plaça Espanya de Barcelona per protestar contra la sentència. Alumnes dels instituts de Sabadell van tallar durant tres hores l'accés a l'autopista C-58.

A les universitats va haver-hi una afluència menor d'estudiants que en dies normals i alguns incidents. A la de Lleida, dese-

nes d'estudiants continuaven tancats al rectorat per exigir la suspensió de les classes. A la UAB va haver-hi un tancament fins que la rectora va recomanar ajornar l'activitat acadèmica avaluable tota la setmana. Va haver-hi moments de tensió quan els Mossos van impedir tallar l'accés a l'AP-7. A Girona només hi va assistir el 15% de l'alumnat i es van fer molt poques classes, i a la UB l'assistència va fluctuar entre els centres, amb una assistència molt baixa en alguns campus i d'un 50% en d'altres. A la UPC el seguiment de la vaga va ser d'entre el 50% i el 85%. L'assistència va ser també baixa a la Rovira i Virgili.

Serveis mínims
D'altra banda, la Generalitat va decretar ahir uns serveis mínims en la vaga general de divendres, que estableixen, entre d'altres, un 33% per a rodalies durant tot el dia i un 50% en hora punta i un 25% a la resta del dia en el metro, Ferrocarrils de la Generalitat i tramvia. ■

RODALIES I REGIONALS renfe		33% tot el dia	Serveis mínims per la convocatòria de vaga general
	50% en hores punta (6.30-9.30/17.00-20.00)	i 25% en hores vall	
	50% en hores punta (6.30-9.30/17.00-20.00)	i 25% en hores vall	
	50% en hores punta (6.30-9.30/17.00-20.00)	i 25% en hores vall	
	50% en hores punta (6.30-9.30/17.00-20.00)	i 25% en hores vall	
SERVEI DE TRANSPORT DE PERSONES AMB DISMINUCIÓ		Servei habitual	Centres docents públics i privats no universitaris i llars d'infants <ul style="list-style-type: none"> Una persona de l'equip directiu per centre de treball A ensenyament infantil i primària (de 3 a 12 anys): 1 docent per cada 6 aules Als centres d'educació especial (de 3 a 16 anys): 1 docent per cada 4 aules Horari de menjador i activitats complementàries: un terç del personal Llars d'infants: un terç de la plantilla
TRANSPORT ESCOLAR A CENTRES D'INFANTIL I PRIMÀRIA QUE NO TENEN ALTERNATIVA DE TRANSPORT PÚBLIC		Manteniment del servei	

3a CURSA I MARXA DE LA PRIMERA PREMSADA

03/11 - LA GRANADELLA LES GARRIGUES

CURSA DE 5 I 10 KM -
"PUNTUABLES A LA Lliga DE PONENT"
MARXA DE 8 KM

Entrepà regat amb oli d'oliva verge extra de la primera premsada, trofeus per als primers de cada categoria, bossa obsequi per a tots els finalistes i regal assegurat per als 300 primers inscrits

INSCRIPCIONS:

www.boiraexperience.cat/cursaprimerapremsada/

ORGANITZA

COL·LABORA

